



DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2003

Núm. 120

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez

Sessió celebrada dia 18 de març del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 621/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la publicitat del Dia de les Illes Balears a Eivissa i Formentera. 5218
 - 2) **RGE núm. 622/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones que han assistit als actes del Dia de les Illes Balears a Eivissa i Formentera. 5219
 - 3) **RGE núm. 619/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Sofia del Carmen Hernanz i Costa, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estalvi en la impressió del *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. 5220
 - 4) **RGE núm. 697/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes per tal de pal·liar els efectes del temporal de vent a Menorca que ha afectat el sector ramader de Menorca. 5221
 - 5) **RGE núm. 701/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a remissió al Parlament de l'acta d'inspecció al CP Fra Juníper Serra de Petra en relació amb el programa de llet escolar. 5221
-

- 6) **RGE núm. 698/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a execució del Pla d'excel·lència turística de Cala Bou a Eivissa. 5222
- 7) **RGE núm. 699/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de l'immoble de Can Serra de Palma. 5223
- 8) **RGE núm. 700/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a respecte al procediment administratiu en l'adquisició de l'immoble de Can Serra de Palma. 5224
- 9) **RGE núm. 703/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions de la consellera de Medi Ambient en relació amb els turistes de les Illes Balears. 5225
- 10) **RGE núm. 702/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitat abonada per l'ib-salut al Col·legi de Farmacèutics per a la venda de medicaments amb recepta pública a la Farmàcia Salom. 5226
- 11) **RGE núm. 694/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a trasllat de neonats. 5227
- 12) **RGE núm. 696/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora del servei 061. 5228
- 13) **RGE núm. 693/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Lluïsa Dubón i Pretus, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració artificial de platges. (Ajornada). 5229
- 14) **RGE núm. 695/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interconnexió de dessaladores. (Ajornada). 5229
- 15) **RGE núm. 662/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Cecili Buele i Ramis, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a oferta pública d'ocupació dels cossos docents 2000, 2001 i 2002. 5229
- II. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 5140/02**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a transport de mercaderies perilloses a la Mediterrània. 5229
- III. Debat del Dictamen**, de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, del **Projecte de llei RGE núm. 3800/02**, de règim jurídic de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 5235
- IV. Debat del Dictamen**, de la Comissió de Cultura, Educació i Esports, del **Projecte de llei RGE núm. 3766/02**, de museus de les Illes Balears. 5240

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats comencem la sessió plenària corresponent al dia d'avui i comencem com és habitual amb el torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 621/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la publicitat del Dia de les Illes Balears a Eivissa i Formentera.

La primera d'elles la RGE núm, relativa a cost de la publicitat del Dia de les Illes Balears a Eivissa i Formentera que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. La pregunta és molt senzilla i esper que la contestació sigui clara. Quin cost ha tengut la publicitat que anunciava els diferents actes de la Diada de les Illes Balears a Eivissa i Formentera?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La resposta no pot ser més clara que la que li donaré, es feren sis insercions en premsa escrita que suposaren una inversió de 10.116 euros. I allò que no li puc detallar en concret són les altres inversions que es varen fer a ràdio i en cartells, però sí que li puc donar aproximadament el que va suposar la xifra per a Eivissa i Formentera. Varen ser 1.246 euros pel que fa a ràdio i 380 euros pel que fa a *office*.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sr. Joan Marí i Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, els seus comptes no coincideixen amb els nostres, són una mica més elevats. Ens hem molestat amb gust i hem demanat als tres mitjans de comunicació d'Eivissa quin és el preu, i un mitjà, el que té més difusió, les contraportades que vostès varen publicar un dia són 1.735 euros i se'n varen publicar dia 2 i dia 1. Una mitja pàgina el dijous 27. L'altre diari, de més tirada, hem comptabilitzat una portada que val 466 euros. I un tercer mitjà de comunicació que li varen insertar un petit anunci que va costar 1.150 euros. A tot això s'hi ha de sumar els *office* que vostè deia, la publicitat en ràdio que vostè no diu i la publicitat en televisió que tampoc diu.

Li agrairé si a la segona contestació pot dir-me exactament, sumades totes les despeses, quan puja en euros o en pessetes la publicitat de la Diada de les Illes Balears a les illes d'Eivissa i Formentera. Malgrat tot el que s'han pogut gastar ha estat totalment insuficient, la Diada va passar a Eivissa desapercebuda. No tendran temps segurament de fer més publicitat per a una altra diada, però en el partit que li correspongui organitzar aquesta diada l'any que ve, qualsevol cosa menys seguir les passes que vostès han marcat perquè ha estat un rotund fracàs, com veurem a continuació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri jo si vol li sum les quantitats que li he donat i em dóna 11.732 euros. Vostè em fa unes xifres que no són de tres mitjans, jo li he dit que hi havia hagut una inserció en premsa escrita, sis insercions i sumaven

10.116 euros. Per tant, això és comprovable i no és damunt suposicions sinó la vertadera inversió que es va fer.

Després també li he dit que no es quantificava, no es podia quantificar tot allò que es feia conjuntament per totes les illes, el que significava la campanya conjunta a totes les illes. I sí que li he de dir que en ràdios significava 1.246 euros i en *office* 380. Això són 11.732 euros, vostè m'ha demanat la xifra exacte i jo crec que aquestes xifres són, no crec estic seguint, són les xifres reals.

I després em diu que ja ho discutirem després, jo no crec que la commemoració del Dia de les Illes Balears hagi estat un fracàs.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

I2) Pregunta RGE núm. 622/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones que han assistit als actes del Dia de les Illes Balears a Eivissa i Formentera.

Passam a la segona pregunta RGE núm. 622, relativa a persones que han assistit als actes del Dia de les Illes Balears a Eivissa i Formentera que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, si l'èxit d'una convocatòria com la que va fer el Govern per celebrar el Dia de les Balears s'hagi de mesurar pel número de persones que hi assisteixen, em pot contestar vostè, quantes persones varen assistir als diferents actes en motiu de la Diada de les Illes Balears que es varen celebrar a Eivissa i Formentera?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el que li puc assegurar és que aquest Govern no va pensar mai en passar llista, ni en contar els assistents, ens ho haurem de plantejar a un altre moment de tenir algú que passi llista i que conti els assistents. En aquests moments no ho sabem, allò que sí sabem va ser els actes que es varen fer allà a Eivissa, des de la diada popular de petanca, la gimcana cultural, el concert de Solfa de Mallorca, el tir amb fona i a Formentera el gimcana cultural. Quantes persones hi va haver en aquests actes, no les vàrem contar i a més si nosaltres haguéssim comptat, segur que vostès donarien

unes altres xifres. Per tant, crec que per a nosaltres aquests actes varen ser els que es varen programar dins Eivissa i Formentera, i per a nosaltres, com li deia abans, no varen ser cap fracàs sinó que varen tenir una participació en tots ells adequada a allò que es va plantejar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència. El Sr. Marí i Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies. Vostès tenen el mèrit de saber convertir els fracassos, com aquest, en èxits. Això és la seva política, nosaltres no ho vàrem contar, però sí ho varen fer els mitjans de comunicació. Hi va haver fonamentalment tres actes, a un acte hi varen participar 7 persones. En el concert d'un extraordinari orfeó mallorquí hi havia més gent damunt l'escenari que a la platea, hi havia exactament 20 espectadors. Un altre acte es va suprimir. I el de Formentera, per sempre tenir-ho en compte diu: *"el único acto programado por el Govern balear era una gincana cultural que debía dar comienzo a las 11,30 horas delante del Ayuntamiento de Formentera, pero que en este ayuntamiento nadie sabía nada sobre la organización de esta actividad. Y el propio alcalde reconoció que se había enterado por el anuncio de prensa"*.

Més endavant diu: *"2 actos desapercibidos por la falta de publicidad"*. Diu: *"20 espectadores en el concierto a la misma hora que la rua"*. Aquí un mitjà de comunicació deixa ben arreglat el Govern, els diu que no tenen ni idea de convocar actes populars a Eivissa i Formentera. Diu: *"a las 11,30 de la mañana estaba convocada una gincana para jóvenes de entre 14 y 17 años y ni siquiera en el consell tenían constancia de esta actividad para los jóvenes"*. Miri, no volem llegir més premsa perquè tot va en aquest sentit. Reconequin almanco l'absolut i rotund fracàs, fracàs de la Diada a Eivissa i Formentera. Vostès sempre miren enrera, com estàtues de sal que llavors queden i almanco quan governàvem nosaltres es celebraven de manera rotatòria per totes illes.

En definitiva Sr. President, Sr. Conseller, 4 illes, un país, cap frontera tan sols s'ajusta a la realitat la primera afirmació, som 4 illes, la resta vostès no han estat capaços de cohesionar aquest poble balear. Ni cap país, ni cap frontera, la Diada de les Illes Balears és una prova evident del seu fracàs per cohesionar-nos. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. La veritat és que em costa entendre-lo, perquè primer em diu que els nostres fracassos els convertim en èxits. És a dir, serà segons la seva valoració subjectiva, però

ja va bé, si vostès consideren que són fracassos i els convertim en èxits deu ser perquè tenim èxit, perquè a la gent no l'enganam. Per tant, deu ser que tenim èxit.

Segona, miri nosaltres sempre des de que vàrem posar en marxa la Diada de les Illes Balears quan va entrar aquest nou Govern, nosaltres sempre ens vàrem adaptar a uns pressuposts que poguessin ser assumits, amb totes les prioritats que tenia el nostre Govern, que poguessin ser assumits per aquest Govern. Crec que hem anat fent una diada cada any, amb un pressupost adequat, no amb pressuposts d'altres temps, jo no ni volia parlar, però vostè n'ha parlat, eren pressuposts desmesurats i també es feien, molts d'ells es feien bàsicament a Palma que crec que els ciutadans poden recordar, però l'única cosa que feien era fer o programar, fins i tot campanyes electorals.

Per acabar, jo la veritat em pensava quan hem demanava la primera pregunta que era que havíem fet un excés de despesa en publicitat. Ara veig que vostè em planteja que vàrem gastar poc en publicitat, quan m'ha demanat la primera pregunta, ara quan ha tengut la meua resposta..., bé la veritat és que també s'haurien d'aclarir. Crec que hem fet la publicitat adequada, la quantitat adequada de doblers perquè hi pogués haver una assistència. I ja no li discutiré el tema de les xifres, perquè en xifres és igual que les xifres que donen vostès a les manifestacions...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència, el seu temps està esgotat.

I.3) Pregunta RGE núm. 619/03, de l'Hble. Diputada Sra. Sofia del Carmen Hernanz i Costa, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a estalvi en la impressió del Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 619, relativa a estalvi en la impressió del *Butlletí Oficial de les Illes Balears* que formula l'Hble. Diputada Sra. Sofia Hernanz i Costa del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

La pregunta queda formulada en sus propios términos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Hernanz. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. La veritat és que ja he dit altres vegades que després de 4 anys és una satisfacció poder donar compte en aquest Parlament de les tasques que s'han fet amb allò que ha estat la reforma d'allò que era el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, perquè record que en el principi de legislatura,

en el principi, en sis mesos d'haver-se iniciat aquesta legislatura, per part del Partit Popular hi va haver tot un conjunt de crítiques, moltes crítiques que a més es podien donar a tot allò que havia estat la gestió anterior.

Jo crec que en aquest moment hem fet una gestió molt bona en tot allò que és el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, que fins i tot ens dona els resultats que les inversions que s'han fet en el BOIB, unes inversions de 20 milions de pessetes en tot el tema de maquinària, ens estalviem cada any 20 milions de pessetes que es pagaven en altres èpoques cada any en fer-ho a l'exterior. Hem de dir que aquestes inversions han donat lloc que avui dia tenguem un butlletí molt més fàcil de manejar i a més de tenir un butlletí molt més fàcil de manejar, en aquest moment i com vostès saben, el butlletí a través d'Internet és totalment gratuït per a tots els ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sra. Hernanz? No vol intervenir.

I.4) Pregunta RGE núm. 697/03, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes per tal de pal·liar els efectes del temporal de vent a Menorca que ha afectat el sector ramader de Menorca.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 697, relativa a ajudes per tal de pal·liar els efectes del temporal de vent a Menorca que ha afectat el sector ramader de Menorca que formula l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Les ventades del mes de febrer a Menorca, amb salitre inclòs, varen suposar unes destrosses per al camp de Menorca valorades en uns 4,6 milions d'euros d'acord amb una primera avaluació feta per AGRAME, l'associació més important de Menorca i que afecta 150 explotacions agràries. Aquest efecte del temporal va afectar sobretot els cultius, el farratge i pastures a instal·lacions d'habitatges, boers, pallisses, hivernacles i s'ha perdut un terç de la producció lletera d'aquesta temporada. Manca també d'electricitat per part de Gesa- Endesa que ha fet que es perdés molta de llet i moltes reserves de formatge.

És per aquest motiu que la pregunta que li faig és si pensa el conseller d'Agricultura habilitar una partida per al sector ramader de Menorca per tal de pal·liar els efectes produïts pel temporal de vent el passat mes de febrer?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Sr. Conseller d'Agricultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament Sr. Camps, el vent de finals del mes de gener ha causat un dany important sobretot a les pastures de l'illa de Menorca. Segons l'opinió de les diferents organitzacions agràries s'han perdut dos mesos de pastures, a part dels danys a les infraestructures que vostè ha fet esment i també els danys provocats per el tall del subministrament de Gesa.

De totes maneres els efectes encara són difícils d'avaluar i de quantificar i estam fent un seguiment amb el sector per avaluar-ho i no dubti que es prendran les mesures oportunes d'una manera consensuada amb el sector. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura. Sr. Camps té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Li agraeisc molt la seva resposta conseller i la seva sinceritat per aquest problema. Jo li allò que li demanaria és que tramitessin ràpidament els tràmits burocràtics i de papers per efectes de què euros en tenen i poder realment donar una resposta a aquest problema que el camp de Menorca tant necessita.

En qualsevol cas li agrairia molt que quan tengués vostè decidits els imports i com, ens ho fs saber perquè ens interessa molt i Menorca li ho agrairia. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sr. Conseller d'Agricultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Gràcies, Sr. President. Efectivament el mes d'abril tenim prevista una reunió amb el sector per avaluar aquests danys i qualsevol decisió, com he dit, serà consensuada amb el sector.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura.

I.5) Pregunta RGE núm. 701/03, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a remissió al Parlament de l'acta d'inspecció al CP Fra Juníper Serra de Petra en relació amb el programa de llet escolar.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 701, relativa a tramesa al Parlament de l'acta d'inspecció del Col·legi Públic Fra Juníper Serra de Petra, en relació al programa de llet escolar que formula l'Hble. Diputat Sr. Manuel Jaén i Palacios del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller de Agricultura, el año pasado poco antes del verano le pedimos a usted que nos dijese que inspecciones había realizado en los colegios por el programa de leche escolar. Usted nos contestó, pasado el verano en el mes de setiembre, que entre otras inspecciones una de ellas había recaído en el Colegio Público Fray Junípero Serra de Petra, concretamente el 16 de junio del año 2000.

Recibida esta contestación, le preguntamos acto seguido que nos remitiese el acta y el expediente completo de esa inspección y usted nos contesta lo que dice su escrito. Consultados los servicios administrativos de la Conselleria de Agricultura y Pesca resulta que el expediente que se solicita no existe y la inspección referenciada tampoco. Uno aprendió que en dos proposiciones contradictorias, si una es falsa, la otra es verdadera. Visto que la falsa es esta segunda y que la verdadera es que hay acta de inspección, ¿por qué se resiste usted a remitir el acta de inspección?

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén Palacios. Sr. Conseller d'Agricultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Gràcies, Sr. President. Bé Sr. Jaén Palacios, com vostè veu i vostè acaba de reconèixer, és a dir, s'ha produït una informació contradictòria, sens dubte fruit d'un error administratiu. És a dir, vostè coneix l'existència d'aquesta acta per una informació que li ha proporcionat la conselleria. Per tant, no hi ha hagut cap voluntat d'ocultar cap acta. I quan vostè ha manifestat mitjançant aquesta pregunta aquest error, li hem tramès, com en aquest moment està tramesa aquesta acta, no sé si vostè la té, però està tramesa en aquesta cambra i supòs que molt ràpidament la tindrà.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura. Sr. Jaén Palacios té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. No puedo agradecerle la rapidez en la contestación porque después de un año que llegue el acta, pero en fin, nunca es tarde si la dicha es buena.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jaén i Palacios. Sr. Conseller d'Agricultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Simplement reiterar això, si no li vàrem passar alguna acta del conjunt d'actes fetes, resultats d'inspeccions a centres escolars per la distribució subvencionada de productes lactis, va ser un error administratiu, com queda de manifest en la pròpia relació que vostè veu apareix aquesta inspecció. Posteriorment s'ha aclarit aquest error i li han passat l'acta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura.

L6) Pregunta RGE núm. 698/03, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Palau i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a execució del Pla d'excel·lència turística de Cala Bou a Eivissa.

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 698, relativa a execució del Pla d'excel·lència turística de Cala Bou a Eivissa que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Palau i Torres del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, com vostè sap molt bé dia 17 de desembre per part del Ministeri d'Economia es va aprovar el Pla d'excel·lència turística que es feia amb la col·laboració de tres administracions, Govern central, Govern balear i Ajuntament de Sant Josep. Donat que després de tres mesos veim unes notícies realment preocupants i que titulen: "la falta de tècnics del Govern retarda el Pla d'excel·lència de Cala Bou", fins i tot després posa: "*El Ejecutivo regional advierte al ayuntamiento de que no sabe cuando podrá elaborar el anteproyecto de reforma de la principal arteria de la zona*".

La nostra pregunta és molt concreta, quin són els motius del retard de l'execució del Pla d'excel·lència turística de la badia de Sant Antoni?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Palau. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo no crec que es pugui que hi hagi un retard en l'execució del Pla d'excel·lència de Cala Bou. És més, hi ha hagut una voluntat per part dels tècnics del Govern i en concret dels tècnics de la conselleria d'avançar les feines i així des de fa molt de temps estan fent feina allà, a l'ajuntament, per poder fer un avantprojecte. He de dir que aquest avantprojecte, ni l'actuació dels tècnics de la conselleria són obligació perquè no és competència de la conselleria fer aquest avantprojecte.

Per tant, no crec que es pugui dir que hi hagi cap retard en l'execució d'aquest projecte.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Palau té paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. Conseller. Bé, jo voldria que fos així com vostè diu, perquè crec que és una obra, és una millora molt important, molt interessant per a una zona turística, la badia de Portmany, però que a part d'haver-hi moltes places turístiques també hi ha molts de ciutadans que viuen tot l'any en aquella zona. Però és que vostè em contesta dient que no hi ha hagut cap retard, això vol dir que la notícia que va aparèixer en aquest mitjà de comunicació, *Diario de Ibiza*, deu ser falsa.

Però fins i tot, tenc les meves sospites, Sr. Conseller, perquè si recorrem a altres notícies veurem com dia 20 de novembre, vostè i ho diu aquí en un titular: "*Alomar, rehuye garantizar su necesario apoyo al Plan de excelencia de Cala Bou*". Però és que a més aquell dia a una pregunta i crec que era d'un diputat del seu grup, deia: "*el conseller de Turisme asegura en el Parlament que no hay ningún proyecto registrado, pese a que fue redactado por sus técnicos*". Com quedam aquí? Està redactat el projecte? No l'ha redactat la conselleria? No hi ha tècnics per fer-ho? O què passa?

A part d'això, el que ens fa sospitar més també amb aquesta voluntat de dur aquest pla amb la rapidesa que vostè ens diu, hi ha dues notícies més...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Palau. El seu temps està esgotat. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, si vostè diu que hi ha un projecte redactat per la Conselleria de Turisme vol dir que els tècnics hi han anat i hi han fet feina, punt primer. Segon punt, la comunicació del ministeri cap a l'Administració autonòmica i cap a l'ajuntament es fa dia 17 de febrer i dia 10 de març es fa una reunió allà on s'aprova un text de conveni a firmar i unes primeres actuacions per 390.000 euros. És a dir, hi ha reunió i hi ha aprovació d'actuacions. A més, els tècnics de la conselleria, que no tenen cap obligació, ho fan per ajudar i per fer avançar aquest projecte, dia 7 de febrer, és a dir, 10 dies abans de la comunicació per part del ministeri ja havien estat..., l'ajuntament fent aquest avantprojecte i que gràcies a aquesta feina es va poder aprovar dia 10 de març. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.7) Pregunta RGE núm. 699/03, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a valoració de l'immoble de Can Serra de Palma.

Passam a la setena pregunta RGE núm. 699, relativa a valoració de l'immoble de Ca'n Serra de Palma que formula l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, continuem dins la temàtica de com es malgasten els doblers que es recaptin mitjançant l'ecotaxa, la setmana passada vàrem demostrar que l'adquisició de la finca a Son Serra de Marina, els apartaments de Son Serra de Marina, havien estat a un preu molt superior al que hagués estat just pagar.

I avui ens demanam com és possible que a un immoble situat en aquesta ciutat de Palma, conegut com Ca'n Serra, s'hagin pagat 240 milions de pessetes, 1.442.000 euros, en compravenda, doblers de l'ecotaxa, quan hi havia una taxació de l'Ajuntament de Palma, com està acreditat, de l'any 2000 que valorava efectes expropiataris en 80 milions de pessetes aquest immoble. És cert que aquestes valoracions, com sap tothom, es fan un poc a la baixa i després dins un procés negociat, o fins i tot dins un procés contenciós es poden incrementar, però és difícil passar de 80 milions a 240. Ens agradaria conèixer quina explicació dóna el conseller en aquesta qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, l'explicació l'hauria de donar vostè que és que utilitza aquesta taxació per a un debat polític. Efectivament vostè mateix ha hagut de reconèixer que és una taxació feta per a una expropiació. Per cert, procés d'expropiació que no es va iniciar. I segona si vostè llegís la taxació sabria que no té en compte els valors de tota la part mòbil de patrimoni que hi ha allà dins.

Per tant, vostès fan una utilització d'aquesta taxació i vostè l'ha d'explicar, no l'he d'explicar jo.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. No, ho ha d'explicar vostè i a més, amb els propis documents de l'expedient que ens ha enviat, perquè resulta que els propietaris, convé saber-ho, s'havien oblidat de posar a l'herència aquesta finca, carai! I varen haver

de fer una nova escriptura dia 12 d'agost, que va tenir entrada en el Govern balear dia 13 d'agost i que obra a l'expedient que vostè ens ha enviat, per tant, vostè té coneixement d'aquest document, vostè té coneixement d'aquesta valoració que els propietaris fan d'aquesta finca i la valoren, a veure si ho endevina? *El precio justo*, perquè l'altre vegada no en va endevinar ni una, a veure si ho endevina? Li ho diré jo, en 100 milions de pessetes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Miri les taxacions del Govern varen ser les seves taxacions, fins i tot la d'aquesta es va fer una compra. Existeixen altres taxacions de l'any 95 que són 180 milions de pessetes i que precisament l'equivalent en l'actualitat seria el preu que s'ha pagat.

Però el problema no és aquest, el problema és un altre. El problema és que nosaltres hem anat a comprar un territori comanxe per a vostès, hem anat a comprar en el territori de màxima especulació dins Palma i això és el problema que tenim. La diferència que hi ha entre vostè i nosaltres, és que vostè li estan fent el joc als especuladors, i en canvi nosaltres estam fent un joc per recuperar patrimoni i protegir patrimoni.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.8) Pregunta RGE núm. 700/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a respecte al procediment administratiu en l'adquisició de l'immoble de Can Serra de Palma.

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 700, relativa a respecte al procediment administratiu en l'adquisició de l'immoble de Ca'n Serra de Palma que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Salom i Coll del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup voldria saber del conseller de Turisme, si creu que s'ha respectat el procediment administratiu en la compra de Ca'n Serra de Palma. Evidentment nosaltres, des del Partit Popular, estam convençuts que no s'ha seguit aquest procediment. Des del Grup Popular a la vista d'allò que s'ha dit anteriorment, més bé creim que això és el "*pelotazo*" del Sr. Alomar. I ens agradaria que vostè ens donés explicacions i si és possible i si és tan amable es dediqui a parlar-nos de Ca'n Serra, no ens parli d'altres històries, que estam aquí a una sessió de

control del seu Govern Sr. Alomar, nosaltres aquí ja hem hagut de contestar durant una sèrie d'anys les seves preguntes i avui li toca a vostè i al seu Govern contestar damunt Ca'n Serra i li demanaria per favor que no se'n vagi per les bardisses amb altres qüestions.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Vostè ja es cura en salut, jo només li diré que el procés administratiu que s'ha seguit és el procés correcte, com jo li vaig contestar a les altres preguntes que m'ha fet sempre en els mateixos termes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sra. Diputada.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Evidentment vostè Sr. Alomar és un expert en venir aquí i contar el que li dóna la gana, s'ajusti o no s'ajusti a la veritat. No és normal, no són les formes començar un expedient administratiu per la teulada, això no és normal, s'ha de començar per baix. I vostès decideixen, vull comprar Ca'n Serra, és d'aquests senyors, vull comprar a tal preu i el primer de tot que apareix a l'expedient és una valoració, una valoració d'un senyor. Així és com comencen els seus expedients administratius.

Miri, qualsevol senyor que visqui a les Illes Balears que vol comprar alguna cosa, una casa o un solar, el primer de tot que fa és anar a l'ajuntament a veure la fitxa urbanística, com està allò, ho fa tothom, tothom manco vostès, tothom manco vostès Sr. Alomar, si vostès haguessin anat allà haguessin vist que a l'ajuntament hi havia un peritatge d'uns arquitectes que deien que allò valia 80 milions, haguessin vist que allò estava qualificat com a expropiació. I vostès, els senyors del progrés, que diuen que en el progrés hi som tots, jo diria que no, hi són segons quins, segons quins dels seus. Vostè Sr. Alomar probablement sí, però la resta de mallorquins no, la resta no hi són.

Les coses Sr. Alomar no es fan així, les compres es fan d'una altra manera i vostès fan malbé l'ecotaxa, tuden els doblers de l'ecotaxa i això és el model de gestió d'aquesta ecotaxa. Nosaltres des del Grup Popular estam en contra d'aquests "*pelotazos*" que fa vostè Sr. Alomar mitjançant l'ecotaxa.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Salom. Sr. Conseller de Turismo.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Ja hem aconseguit qualche cosa important: que el Partit Popular ja defensi l'ecotaxa. Ara protegeixen l'ecotaxa. Podem aplaudir, avui, és un dia important.

Segona. Ja li vaig contestar que per fer una compra primer s'ha de saber si el preu que es proposa s'adequa al mercat o no, si és un preu que es pot pagar, i ja li vaig contestar cada vegada que els expedients s'iniciaven precisament amb una valoració, i és una valoració feta de 14 de març del 2002 per saber si aquesta proposta era correcta o no era correcta. Per tant no s'estranyi que s'iniciïn per aquí, i tot el tràmit que s'ha seguit és un tràmit correcte.

Vostè em diu que val 80 milions de pessetes. No és ver, no val 80 milions de pessetes. A més ja li he dit a la contestació anterior que el tràmit del procés d'expropiació que es va iniciar no es va seguir. Per què?, vostès ho han d'explicar, l'Ajuntament els ho ha d'explicar: perquè precisament hem anat a comprar a una zona calenta, de màxima especulació, i hem ferit qualcú, i vostès estan protegint aquest qualcú que hem ferit. En canvi jo vull protegir el patrimoni, i això és el que ens diferencia. A més ens diferencien també els processos administratius, com li he dit cada vegada, que un els fa molt estrictes i l'altre, en canvi, acaben amb talons que no saben quin procés administratiu han seguit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 703/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions de la consellera de Medi Ambient en relació amb els turistes de les Illes Balears.

Pasamos a la siguiente pregunta, la número 9, número 703, presentada por el Hble. Diputado Sr. Joan Huguet i Rotger, que tiene la palabra.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, crec que és important anunciar en aquesta cambra que estam a punt d'iniciar una nova sèrie televisiva que es dirà "La venganza de Los Verdes". Per què deim açò?, i patrocinada, açò sí, pel Govern balear. El Sr. Alomar els lleva la gestió de l'ecotaxa i Els Verds no estan acord i diuen: "Idò llevarem turistes i no tindrà ecotaxa".

Bromes a part, Sr. Alomar, vostè està d'acord en el fet d'aplicar la teoria del *dos por uno*?, no el *tres por uno*, que és cosa de rovell, no, *dos por uno*, que és el que va proposar la

consellera Sra. Rosselló, que havia computat dos turistes per habitant en aquestes illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Sr. Conseller de Turismo.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri, jo he de respectar les opinions de cada persona i jo, parlant molt seriosament, crec que el que em preocupa en aquests moments quant al mercat turístic i quant al turisme no són les declaracions ni de la consellera de Medi Ambient, ni crec que l'ecotaxa. Ni una cosa ni l'altra fan mal al turisme o posa en perill el turisme. El que està posant en perill al turisme en aquests moments és una guerra, això, i això és la reflexió que vostès haurien de fer, i jo li demanaria, Sr. Huguet, ...

(Remor de veus)

...què n'opina, vostè, d'aquesta situació que s'està creant avui. Això és el que m'agradaria saber per part seva.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Diputado.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, amb tots els respectes del món li reiter una vegada més: ningú no vol la guerra, nosaltres tampoc no volem la guerra. A partir d'aquest plantejament, perquè quedi clar, la guerra -ja li ho vaig dir l'altre dia- és la cristallització d'un fracàs humà, però s'ha de cercar on hi ha el seu responsable. En qualsevol cas, els efectes perniciosos que pugui tenir, que els pot tenir, seran efectes perniciosos per a totes les zones turístiques, i després, en haver mesurat, sabrem quantes han fet, que diuen els pagesos.

En qualsevol cas, Sr. Conseller, el tema del turisme és un tema que no és un tema de declaracions, que no és un tema només d'ecotaxa, i amb aquesta seriositat amb què vostè ha volgut contestar, que crec que haguera pogut tenir arguments i no aquesta fal·làcia d'apel·lar a la guerra, el tema del turisme en aquesta la nostra comunitat és i ha de ser un tema d'estat, és i ha de ser un tema d'estat, i qui primer ha de fet tema d'estat en matèria turística és el Govern, i qui primer no ha de posar en joc aquesta la nostra primera indústria turística és el Govern, i qui primer no ha de tenir declaracions contradictòries és el Govern. No pot ser que un membre del Govern se'n vagi a una illa i digui *dos por uno*, i ahir vespre el president reclami un programa de xoc i unes inversions en publicitat als mitjans de comunicació per fer venir més turistes. Açò no és possible...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet. Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, les declaracions d'un membre del Govern en aquests moments, ni en aquest moment ni en cap moment no posen en perill l'activitat turística.

(Remor de veus)

Les declaracions d'un membre del Govern són absolutament respectables perquè a més es basen en una opinió seva i en..., és a dir, no és l'única que ha fet aquestes declaracions, però no és això el que preocupa; a mi el que em preocupa és que a una comunitat com aquesta i a un país com aquest tenguem un govern i un Partit Popular que estigui adoptant aquesta postura, i només li diré una altra cosa, Sr. Huguet: després de les declaracions o la intervenció que va fer l'altre dia, en què deia que "tot el que es faci fora de les Nacions Unides i fora del Consell de Seguretat és atemptar contra l'ordre internacional i nosaltres no hi estarem d'acord", li demanaria avui quina és la postura del Partit Popular pel que fa a la guerra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 702/03, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quantitat abonada per l'ib-salut al Col·legi de Farmacèutics per a la venda de medicaments amb recepta pública a la Farmàcia Salom.

Pasamos a la siguiente pregunta, la número 702, presentada por la Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo, que tiene la palabra.

Sí, Sr. Huguet?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, Sr. Presidente, por una cuestión de orden.

EL SR. PRESIDENT:

Si es una cuestión de orden, fórmeme qué artículo me está reclamando.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Que el conseller no me puede a mi interpelar, porque quien responde...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, usted sabe perfectamente que para formular una cuestión de orden me tiene que (...).

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. Presidente, usted no puede pedir a un diputado qué artículo tiene que apelar porque usted es el responsable de interpretar el Reglamento y decir si le da la palabra o no por cuestión de orden...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, no discuta con la presidencia. Sr. Huguet...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

...y por alusiones.

EL SR. PRESIDENT:

...no tiene la palabra. Sr. Huguet...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Las alusiones y la cuestión de orden están previstas en el Reglamento.

EL SR. PRESIDENT:

...no tiene la palabra.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

En esto tiene usted razón y lo obedezco, aunque no comparta su razón. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Perdone, Sra. Aina Castillo. Tiene usted la palabra.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gracias, Sr. Vicepresidente. Jo crec que mai no havíem arribat a aquests nivells antidemocràtics per part d'un govern que, en lloc de contestar les preguntes que formula l'oposició, es dedica a interpel·lar a l'oposició, però bé, avui estam davant d'una pregunta que és la tercera vegada que la formulam. A la tercera diuen que va la vencida, avui ho veurem, i, bé, li hem donat una altra formulació perquè, Sra. Consellera, nosaltres el que volem saber és quina quantitat han costat els medicaments a l'ib-salut que ha comprat a la seva farmàcia, a la farmàcia de la consellera Salom.

L'hem formulada de manera que és el que vostè ens va dir: "No hi ha cap contracte entre l'ib-salut i la meua farmàcia, sinó que els doblers passen pel Col·legi de Farmacèutics i després, des del Col·legi de Farmacèutics, va a les diferents farmàcies". Molt bé, doncs avui li demanam, Sra. Consellera, perquè potser és que no estava prou clara la pregunta, quina quantitat ha abonat l'ib-salut al Col·legi de Farmacèutics de les Illes Balears per la venda de medicaments amb recepta pública a la farmàcia Salom.

El que volem saber és la magnitud de la manca de, com a mínim, ètica política d'aquest pacte d'esquerres. Coneixem o

hem pogut conèixer un poquet més del "pelotazo" del Sr. Alomar. Volem conèixer un poquet més del "pelotazo" de la Sra. Salom.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Diputada. Sra. Consellera de Sanitat.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Miri, la quantitat global abonada per l'ib-salut al Col·legi de Farmacèutics en concepte de receptes corresponent al conveni de l'any 2002 és de 135.995.027 euros.

Sra. Diputada, ja li he explicat, no tres vegades sinó més, mitja dotzena de vegades, que les dades corresponents a totes aquestes receptes del sistema sanitari públic ateses per una farmàcia en particular correspon a l'àmbit de la Llei orgànica de protecció de dades. Tots els ciutadans de les nostres illes i també aquest parlament tenen dret a saber quina és la política farmacèutica i quina és també la despesa, i de tot això sempre en podem parlar, Sra. Diputada. Ara bé, si vostè vol demanar una compareixença al president del Col·legi Oficial de Farmacèutics i ell, sota la seva responsabilitat, li vol donar aquestes xifres, ell sabrà i vostè també, ja que és el Col·legi Oficial de Farmacèutics el propietari d'aquests fitxers confidencials.

Li puc assegurar que no seria ben arribat pels farmacèutics, fins i tot per companys seus del partit, que es fessin públiques aquestes dades particulars que els afecten de forma molt personal. Quin sentit té saber les receptes ateses per la farmàcia del Sr. Nadal, regidor de Benestar Social de l'Ajuntament de Palma? Quin motiu té saber el que factura la farmàcia Riera, batle de l'Ajuntament de Manacor? Quin sentit té saber què factura la farmàcia de Marratxí, cap de llista del PP? I tantes altres, Sra. Diputada. Miri, han fet, alguns d'ells que jo acab d'anomenar, alguns d'ells han fet res mal fet? Crec sincerament que tots compleixen la seva obligació, que és dispensar tots els medicaments a qui ho sol·licita.

Per part meua, Sra. Diputada, esper que no torni a succeir que el meu patrimoni sigui esbombat públicament, com va ocórrer la setmana passada, ja que, ho sap molt bé, el registre de béns dels membres del Govern és reservat, Sra. Diputada, i tant de bo, Sra. Castillo, que vostès l'haguessin posat en marxa.

Li diré algunes coses. Primera...

EL SR. PRESIDENT:

Señora...

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

S'ha acabat? Bé, idò no diré res més.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Aina Castillo, tiene la palabra.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gracias, Sr. Vicepresidente. Miri, Sra. Salom, una altra vegada més ens interpel·len, però jo li contestaré. Cap d'aquests regidors no té competències ni en matèria d'ordenació farmacèutica, ni són -i escolti bé, Sra. Salom- presidents del consell d'administració de l'ib-salut. Aquí estam davant una situació com és que el president, o la presidenta, en aquest cas, del consell d'administració de l'ib-salut està pagant medicaments a una empresa personal o familiar d'aquest mateix president. És a dir, jo crec que la situació és més que evident i cap...

(Remor de veus)

...cap dels regidors ni del Partit Popular, ni del PSOE, ni de cap altre partit, no està en la mateixa situació que vostè. L'interès públic del que la seva farmàcia cobra de l'ib-salut és precisament perquè vostè és la consellera de Salut i la consellera de Farmàcia, Sra. Salom, i és una informació que tots els ciutadans tenen dret a conèixer.

No es preocupi: li tornaré a formular la pregunta. Ens queda un ple més, no ens queda més temps perquè s'acaba el període parlamentari, però l'hi tornarem formular, Sra. Salom, perquè des del Partit Popular creim en la transparència en la gestió, i creim que vostè hauria de dir el "pelotazo" que s'està fent a través de la seva farmàcia...

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Castillo.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 694/03, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a trasllat de neonats.

Pasamos a la siguiente pregunta... Lo siento, Sra. Salom, pero se le había agotado el tiempo. Pasamos a la siguiente pregunta, la número 694, que formula el Hble. Diputado Sr. Miguel Gascón, que tiene la palabra.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. La pregunta quedaria formula en els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Primer de tot, el funcionament del transport sanitari, senyores i senyors, fins al mes de gener del 2003, com tothom sap, en aquesta comunitat autònoma era molt deficient. Això significava innombrables queixes sobre el transport sanitari urgent, una mitjana de sis queixes mensuals: casos de processos judicials per les deficiències del transport sanitari; retards, senyores i senyors, de més de 15 minuts en el 50% dels serveis des que s'alertava el 061 fins que arribava l'ambulància; retards en el transport sanitari aeri que superaven la mitjana de les vuit hores. I en aquest moment, senyores i senyors, en el període estudiat del gener i el febrer tan sols es fa una queixa al mes; els retards de 15 minuts tan sols es donen un 4% dels casos; els retards en el transport sanitari aeri no superen les tres hores, i abans ja he dit que eren més de vuit hores.

S'ha de tenir també en compte que tant les ambulàncies com les aeronaus han estat comprades amb aquest contracte, i totes elles són noves de trinca. Tant els aparells com l'equipament de les ambulàncies i les aeronaus sanitàries en ús, que també són nous, tenen un alt nivell per així garantir l'activitat que tenen assignada i les condicions del plec del concurs.

En conclusió: Primera, els retards han disminuït molt sensiblement i la qualitat assistencial està garantida amb metges i infermers del 061. Totes aquestes circumstàncies i també l'esforç del 061 són el que fan que aquesta comunitat tenguí per primera vegada en 20 anys un model integral de transport sanitari públic i de qualitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera. Sr. Diputado.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, pens que ens hem traspaperat de pregunta. Jo li havia preguntat sobre els nou nats i vostè ha contestat la següent. Per tant li agrairé que després, ja que ens ha contestat aquesta, em contesti aquesta dels nou nats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Bé, Sr. Gascon, és veritat. Deman disculpes a la cambra, m'he confós de pregunta. No crec que això no sigui un mal que no es pugui rectificar i, efectivament, a la segona pregunta li respondré la pregunta dels nou nats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera.

I.12) Pregunta RGE núm. 696/03, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millora del servei 061.

Pasamos a la siguiente pregunta, la número 696, la número 12, presentada por la Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol, que tiene la palabra.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta, no sé quina, queda formulada en els seus propis termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Diputada. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, tal i com he dit informaré sobre la unitat de cures intensives dels nou nats a l'hospital de referència d'aquesta comunitat autònoma, que és l'hospital de Son Dureta.

Miri, aquesta unitat disposa de 12 llits amb una ocupació que des de l'any 98, 1998, no des que vàrem rebre les transferències, oscil·la entre el 93 i el 96%, i reben infants, a més dels hospitals públics de les Illes Balears, dels hospitals privats, els quals no compten amb unitats d'aquest tipus. En algun cas en què s'han precisat tècniques molt especialitzades, com pugui ser el cas de la cirurgia cardíaca neonatal, que mai no s'ha fet en aquesta comunitat autònoma i que, si m'ho permeten, serà amb aquest govern quan començarem a fer cirurgia infantil, fins ara s'han enviat aquests nadons a Barcelona, i això és el que ha passat enguany en els següents casos: miri, un nadó de cinc dies va partir d'Eivissa a Barcelona el dia 21 de gener, i un nadó d'un dia va partir d'Eivissa a Barcelona el dia 1 de febrer. Volem deixar ben clar que aquestes cures intensives de nou nats a l'hospital de Son Dureta és una unitat capdavantera, és una unitat que dona l'abast a la resta d'hospitals d'aquesta comunitat autònoma, i ens sentim orgullosos d'aquesta unitat.

També li vull dir que a partir dels pressupostos de l'any 2003, una de les primeres accions a dur a terme és l'ampliació d'aquesta unitat de cures intensives de neonatals a l'hospital de Son Dureta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Diputada. Sr. Diputado..., perdón, Sra. Diputada. Gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 693/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Lluïsa Dubón i Pretus, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a regeneració artificial de platges.

I.14) Pregunta RGE núm. 695/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a interconnexió de dessaladores.

Pasamos a la siguiente pregunta. Las preguntas números 13 y 14 están aplazadas en tiempo y forma por el Gobierno.

I.15) Pregunta RGE núm. 662/03, de l'Hble. Diputat Sr. Cecili Buele i Ramis, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a oferta pública d'ocupació dels cossos docents 2000, 2001 i 2002.

Por tanto pasaríamos a la pregunta número 15 y última, la número 662, presentada por el Hble. Diputado Sr. Cecili Buele, que tiene la palabra.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Volíem formular una pregunta al conseller d'Educació i Cultura davant el fet que la població escolar de les Illes Balears en aquests darrers tres anys, com tots sabem, ha sofert un increment considerable, hi ha hagut un augment molt notori sobretot a causa, com a factor determinant, de la gran allau immigratòria d'infants que han vingut a aquestes illes i que precisen ser escolaritzats. El Govern de les Illes Balears a nosaltres ens consta que a través de la Conselleria d'Educació i Cultura ha duit a terme aquelles polítiques educatives que considerava que eren les millors per atendre aquesta situació, i hi ha aportat recursos materials, hi ha aportat recursos econòmics i hi ha aportat recursos humans.

Dins aquest aspecte d'aportació de recursos humans, en aquest darrer aspecte, a nosaltres ens agradaria que ens contestàs oralment davant el plenari, Sr. Conseller, quina ha estat l'oferta pública d'ocupació dels cossos docents dels anys 2000, 2001 i 2002 en aquestes illes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Diputado. Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Buele, els tres anys que fins ara han estat convocades oposicions durant aquesta legislatura s'han convocat exactament 1.163 places, de les quals en corresponen 415 a mestres, 675 a professorat de secundària i de formació professional, i 73 a professorat d'escoles d'idiomes i de música. Això dona una mitjana anual d'aquests tres anys darrers de 387 places per any.

Evidentment enguany es tornaran convocar... Perdó, en relació als cursos 98-99, que són els dos primers cursos que varen ser gestionats pel Govern de les Illes Balears, es convocaren 215 places de mestres, 328 de secundària i 19 d'idiomes i de música, que donen una mitjana de 281 places per curs. Per tant la diferència entre l'època d'aquest govern i l'època de l'anterior govern dona una convocatòria anual de

més de 100 places més que no en els primers dos anys. A més a més amb la particularitat que les oposicions han estat convocades per illes, les de mestres amb el compromís que les persones que les treien quedaven durant tres anys a l'illa on havien tret l'oposició, cosa que ha estat utilíssima per donar estabilitat a les plantilles i als claustres dels centres, molt especialment a l'illa d'Eivissa, on el problema de la manca d'estabilitat estava més accentuat, i també s'han convocat places de secundària a les altres illes sempre que hi hagués un nombre suficient d'opositors d'aquella illa perquè es justificàs la constitució d'un tribunal, si bé en el cas de secundària els tribunals de cada illa no generaven places per a la mateixa illa, sinó per al conjunt de les Illes Balears.

Aquesta nombrosa convocatòria de places, 1.163, ha servit, lògicament, per donar més estabilitat als claustres de professors en general, cosa que creim imprescindible per millorar la qualitat de l'educació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Conseller. Sr. Diputat?

II. Proposició no de llei RGE núm. 5140/02, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a transport de mercaderies perilloses a la Mediterrània.

Pasaríamos al siguiente punto del orden del día, que és una proposición no de ley número 5140, presentada por el Grupo Parlamentario PSM-Entesa Nacionalista, relativa al transporte de mercaderies perilloses a la Mediterrània. Para su defensa tiene la palabra el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, supervivents, crec que la dramàtica catàstrofe del Prestige ens ha sacsejat a tots i les conseqüències, que encara duren, del trencament del casc del petrolier dia 19 de novembre, de 77.000 tones de fuel, han estat certament terribles, tant des d'un punt de vista ecològic com socioeconòmic.

El fet, jo crec que després d'una consternació davant els fets, ens ha provocat bàsicament dues reaccions: una primera de solidaritat amb el poble de Galícia i d'altres indrets, amb una gent que ha patit un daltabaix terrible, i la segona de preocupació; de preocupació en primera instància per les conseqüències que ha tengut sobre els ecosistemes i en general per les conseqüències econòmiques d'aquesta catàstrofe, però també per la indefensió amb la qual ens trobam incomprendiblement davant accidents d'aquesta envergadura. Dic que ens trobam i ens hi trobam tots, per descomptat també aquest país, que viu aquesta amenaça des d'una fragilitat extrema. Recordem que el 30% del transport marítim de petroli a la Unió passa pel Mediterrani, i no s'escapa a ningú que vivim a les Illes Balears. Pensar per un moment què podria succeir aquí en un cas semblant fa realment basarda.

Bé, i a aquestes dues reaccions desgraciadament se suma una tercera, que és d'indignació, davant la incomprendible

resposta del Govern de l'Estat a la crisi, sobretot en els primers temps, on semblava que l'únic pla de salvació era un pla de salvació polític, un miserable "salvi's qui pugui" dels implicats. A la minimització inicial de la catàstrofe, que va ser insultant, s'hi sumaven aquelles guindes de Manuel Fraga de cacera, de Jaume Matas de campanya de cap de setmana, o la dificultat de trobar un racó a l'agenda el Sr. President, que tan fàcilment hem vist que era falaguer per anar cap a Texas o per córrer cap a les Açores, i no trobava un moment per anar a Galícia. Després coneguèrem els errors comesos i les ganes d'allunyar el problema per fer-lo enfora dels responsables, però sobretot ens va sorprendre i ens va doldre veure la prepotència i l'absoluta manca d'empatia en què vivien els responsables polítics el que realment sofria aquella gent.

Perquè som conscients que tothom pot cometre errors, tot i que comesos en llocs de responsabilitat pot dur conseqüències, sempre, conseqüències de responsabilitat econòmiques, jurídiques o polítiques, però el que no es pot fer és enganar els afectats i encara menys abandonar-los a la seva dissort. Ben al contrari, en aquest cas és quan s'hi ha de ser en cos i ànima; en cos, físicament, arromangant-se, sense ser gens estugosos i amb tota l'ànima, amb tota la implicació personal que un cas d'aquest requeria, compartint el sofriment, compartint la desolació en primera línia i colze a colze.

Però realment en aquesta proposició de llei no pretenem depurar responsabilitats, que seria necessari i que desgraciadament s'estan obstruint les vies de les comissions d'investigació tant a Galícia com en el Parlament espanyol, com en el Parlament Europeu, sinó que allò que avui pretenem és sumar la veu d'aquest parlament als que demanen l'adopció de mesures perquè realment fem real un encertat lema de la reacció des de la plataforma Nunca Más; crec que és realment allò que ens hem de fixar com a objectiu, tot i que recordem que aquest ja era el lema de la pancarta que obria fa 12 anys després de la catàstrofe del Mar Egeu; per cert que s'ha de ser, si em perdonen la paraula, cafre perquè en una situació d'aquest tipus, en comptes d'assumir les culpes del cas el que es faci és enfilar contra una plataforma que ha contribuït decisivament a la sensibilització sobre la gravetat de la situació no just a l'Estat espanyol, sinó jo diria que a nivell mundial.

Bé, en qualsevol cas el primer punt de la proposició en aquest cas no podia ser d'altra, inevitablement, que l'expressió de solidaritat i suport als damnificats per la catàstrofe, i així és exactament a la nostra proposició, però els altres són, com dic, per emprendre mesures de prevenció de cara al futur.

En primer lloc es demana la creació immediata de l'agència europea de seguretat marítima. De fet el punt realment no estava prou ben expressat, perquè l'agència, com saben, es va crear per un reglament de l'estiu passat, ja com una reacció tardana al paquet de mesures de l'Erika, per l'enfonsament el desembre del 99 d'aquell petrolier a les costes bretones, però aquell reglament donava un any per constituir-se l'agència. En el moment de redacció de la nostra proposta encara no estava constituïda i afortunadament, a l'interim es va constituir, jo crec que també en gran mesura per les pressions que va suposar el Prestige, i ara avui falta fixar la seu. Per cert, jo crec que seria

molt interessant que Palma fos candidata a aquesta seu, però indiscutiblement hi hauria un gest bonic que jo crec que tots hauríem de compartir, que és que aquesta seu fos a Santiago de Compostela.

Però més important que l'entrada en vigor, que el problema de l'entrada és el seu funcionament, són les discrepàncies en les funcions que apunta la nostra proposició no de llei. Crec que aquest reglament apunta a una sèrie de tasques d'assessorament tècnic i científic sobre les normes de seguretat marítima. També parla d'afavorir la cooperació, però no té intervenció efectiva, tret d'inspeccions, unes visites als estats, i tot això està molt bé i tot això és necessari però ens sembla insuficient. La nostra proposició insisteix en una altra necessitat, peremptòria, a més, que és garantir una força europea d'intervenció immediata en cas de catàstrofe ecològica. És trist veure el que li està constant a la Unió establir serveis propis, serveis necessaris i que s'hagi mantengut al nivell de mercat únic i d'harmonització de normatives. Creim que si volem crear una veritable entitat política, i nosaltres hi estam compromesos, és necessari que en aquests casos hi hagi una intervenció immediata i europea. Ja sé que aquesta reivindicació d'optimisme europeista sona estranya i poc oportuna en un moment en què s'ha fet un veritable desengany amb la política de defensa i diplomàtica comuna, imprescindible per esdevenir mai un pol d'influència mundial i no ser els escolanets d'altri.

Però bé, tornant a la nostra qüestió, crec que si qualcú dubtava de la necessitat d'una força comuna d'intervenció, si qualcú confiava en les forces del propi estat, l'espectacle dels pescadors gallecs amb qualsevol mena d'estris artesanals, en veure els voluntaris com se'ls han enginyades per actuar, la veritat és que ens ha tret, o haurà tret a molts el vel de davant els ulls i ens ha fet veure amb tota la cruïda la indefensió en la qual ens trobam. Per cert que la competència exclusiva, o la competència executiva en salvament marítim és de la comunitat autònoma, per mor de l'Estatut, però Madrid encara no ha tengut a bé transferir-la, i certament pensam que la gestió ordinària hauria de ser una gestió autonòmica, especialment a unes illes, però això no lleva, evidentment, que en el cas de catàstrofes els mitjans extraordinaris, la coordinació hauria de ser a nivell europeu. Pensem per la magnitud, per fer-nos una idea, que aquesta darrera dècada s'han vessat més de 450.000 tones a la Unió Europea, en els territoris de la Unió o dins el marc de la Unió, que són 77 petroliers els enfonsats entre 1992 i 1999, per cert 60 d'ells tenien més de 20 anys, i a aquesta brutalitat s'han d'afegir les insensates tasques que encara es mantenen de neteja de vaixells en alta mar.

En qualsevol cas és evident que els estats hauran d'aportar més recursos i ho hauran de fer d'una manera..., sense escatimar en una qüestió tan delicada, però la direcció i la coordinació pensam, insistim, que ha de ser a nivell europeu. Per cert, el mateix Parlament Europeu molt recentment està demanant, afortunadament, un servei de guardacostes i una força europea de protecció civil, que veurem en què queda perquè realment això sí que no s'ha posat res de tot això en marxa.

Per altra banda, apuntam una qüestió, per a nosaltres fonamental, que és la regulació de les banderes de conveniència, o més aviat la intervenció damunt les banderes de conveniència; és inacceptable l'actual *statu quo*, tot i que s'apunten millores i més reaccions per part de la Unió. En qualsevol cas, no podem esperar l'Organització Mundial Internacional, no podem esperar l'OMI. Deia recentment també en aquest debat sobre el Prestige, un diputat laborista en el Parlament Europeu, que l'OMI és un dels organismes més poc efectius que s'hagin creat mai. Jo no vull arribar tan enfora, però és evident que Europa no pot esperar i s'ha de posar al capdavant exigint el compliment de la seva pròpia normativa i també de la normativa de l'Organització Mundial, perquè el problema de les banderes de conveniència, bàsicament és la laxitud dels controls. Un *dumping* inacceptable que implica un enorme perill i que no podem consentir que segueixi reportant beneficis.

El següent punt de la proposició, i els aniré reduint, fa incidència a la necessitat de millorar les inspeccions i tenir sempre a punt els plans de seguretat marítima i els plans d'emergència, pel que fa a les costes balears, apuntant al problema que vivim des de les Illes Balears. Afortunadament, l'actual Govern va engegar un pla d'emergència, que no existia quan es va entrar, però que en aquest encara falta concretar-lo en els seus controls i protocols d'actuació; i jo crec que valdria la pena, per ventura, fer-ne la reflexió dins el debat públic des de la vista del que ha suposat el cas Prestige. En qualsevol cas, s'han d'exigir inspeccions rigoroses, que qui no les passi no surti mai de port, sense descartar responsabilitats per inspeccions negligents.

Loyola de Palacio mateixa ens informava que avui hi ha 400 Prestige o Erikas circulant per aigües europees, i afirma que són bombes ecològiques; de fet hi ha més de 3.000 petrolers de més de 20 anys que circulen pel món. Crec que convé fer alguna cosa, la Unió Europea, certament, ha fet un ajornament dels paquets Erika 1 i Erika 2, és un avantatge, s'ha exigint immediatament el doble casc i s'han incrementat les exigències. A més, hem de reconèixer que l'Estat espanyol ha estat el primer a transposar aquest nou reglament i el Reial Decret Llei 9/2002, també de desembre, hi actua. Però, els experts ens segueixen dient, la Sra. Palacio també opina que així i tot no hem arribat a la reacció d'Estats Units davant la catàstrofe d'Epson Valdez, l'any 89. I jo crec que és el propi Parlament Europeu qui ha pres una resolució indicant que aquestes mesures no basten per evitar una repetició de catàstrofes similars, per tant calen més coses; cal arribar amb molta valentia en un tema molt important de recursos, però que hi hem d'estar al nivell.

Per últim, i vaig acabant, Sr. President, demanam la previsió de plans de restauració i la garantia en el seu finançament. Òbviament, la premissa bàsica ha de ser de qui contamina paga que, desgraciadament a Europa no s'abasta encara íntegrament i amb la contundència que, per exemple, tenim, en aquest cas, en els Estats Units. S'ha de demanar l'import íntegre als contaminadors; però, en qualsevol cas, el que és evident és que no es pot passar la factura als afectats, hi ha d'haver un moviment important de solidaritat i de responsabilitat davant

aquests fets. En qualsevol cas, és necessari enviar un potent i un clar avís a navegants, i mai millor donada l'expressió, perquè realment es reaccioni i s'actui amb seny, amb prudència i amb responsabilitat.

Acab, Sr. President, amb una reflexió. Després de cada desastre, després de cada catàstrofe d'aquest tipus, hi ha una ebullició d'activitat, hi ha un caramull de bones intencions, hi ha una corre cuita d'iniciatives polítiques, però poc a poc van remetent, basta veure cada catàstrofe, cada situació que hem viscut d'aquestes característiques com després s'ha anat afluint. Aquest pic no pot anar així, el compromís de tots ha de ser no oblidar i prendre les mesures per fer veritable l'objectiu que apuntava, tan encertat, de mai més, pus mai més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Alorda. ¿Intervenciones de los otros grupos que quieran fijar la posición? Por el Grupo Parlamentario Socialista, tiene la palabra el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Ciertamente que desde los muchos peligros que circulan por el Mediterráneo, la proposición no de ley del PSM se centra en el transporte de mercancías peligrosas. Y de hecho el Mediterráneo es un mar en constante peligro y la historia así nos lo demuestra, pero no tanto ya por los productos petrolíferos, que sí que asolan muchas zonas de nuestras costas, sino por otros problemas, relacionados normalmente más con la radioactividad, como nos demuestra nuestra reciente historia, puesto que, desde la bomba de hidrógeno de Palomares hasta el más reciente problema del (...) en las aguas de Gibraltar, nos demuestran que el problema de la radioactividad es un problema tanto o más cercano que el problema del petróleo, por lo que respecta a las aguas del Mediterráneo. Esos dos incidentes nos demuestran que el peligro es completamente real, pero ello no quiere decir que el Mediterráneo esté libre de vertidos, tanto accidentales como voluntarios, como lo es el vaciado salvaje al que se ha hecho referencia por parte del portavoz del Grupo Parlamentario PSM, el vaciado salvaje de tanques de fuel en alta mar. Y otros peligros más cercanos a nosotros que no podemos dejar de recordar y altamente tóxicos, como lo son la existencia y circulación de un ministro de Medio Ambiente depredador, capaz de sembrar la costa de paseos marítimos, con criterios fenicios, pero fenicios del año 2003, no de hace 2000 años, que ha primado la explotación hamaquera de nuestras playas, favoreciendo el relleno de las mismas contra natura, que hoy es investigado por las instituciones europeas como atentado al medio ambiente.

Pues bien, dejando de lado esos peligros, la propuesta del PSM se centra en otras cuestiones, la primera es, como no puede ser de otra manera, recibirá nuestro total apoyo, la solidaridad y el apoyo a los damnificados por la catástrofe causada por el hundimiento del petrolero Prestige, y añadiría,

no sólo por el hundimiento sino por la deficiente reacción que hubo frente a ese hundimiento, porque un hundimiento es algo que puede suceder por mucha diligencia que se ponga en tratar de evitarlo, pero la gravedad de la catástrofe viene ya más por la mala reacción frente al mismo que por el propio hecho del hundimiento.

Por supuesto, también apoyaremos el punto 2, acerca de la creación de la agencia europea de seguridad marítima. Y también el punto 3, que se refiere a instar a la Unión Europea para que regule la cuestión de las banderas de conveniencia. Sin duda todos pudimos observar lo que pasó con el famoso Prestige, el buque hundido, como de pronto se perdió el hilo de la propiedad y de la responsabilidad, de pronto estaba la propiedad domiciliada en un piso en Zug, en Suiza, un paraíso fiscal también esta ciudad de Zug, donde nadie respondía a las llamadas que se hacían a la puerta de la misma. Y también las banderas de conveniencia no sólo son un problema medioambiental, sino que también son un problema grave desde el punto de vista personal, por cuanto que suponen de amparo a la piratería laboral. Las banderas de conveniencia todo el mundo sabe que son un paraíso fiscal desde el punto de vista laboral.

También apoyaremos el punto cuarto, que se refiere a revisar los protocolos de inspección de los barcos destinados al transporte de mercancías peligrosas, siendo indudable que la referencia que se ha hecho por parte del Portavoz del PSM, acerca de la necesidad que tienen determinados buques de llevar doble casco, y que fue votada en contra por algunos grupos políticos en las instituciones europeas, debería de ser revisada inmediatamente. Y así también apoyaremos los planes estratégicos para la recuperación de zonas contaminadas, con los cuales las Islas Baleares está dando en estos momentos un ejemplo de solidaridad.

Y por supuesto estaremos a favor y votaremos a favor de toda la proposición de ley. Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Diéguez. Por el Grupo Parlamentario Popular, tiene la palabra el Sr. Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que, per començar, hauríem de manifestar una sèrie de coincidències i en certa manera lamentar una sèrie de qüestions. Primer de tot, jo crec que tothom està d'acord amb la necessitat de preservar la seguretat marítima, el que no he sentit, i crec que això entra dins la seguretat marítima, no només l'aspecte de transport i transport de mercaderies perilloses, sinó també pel que fa a la seguretat humana o la vida humana a la mar, que és per on va començar el concepte de seguretat marítima i des que fa molts anys els organismes internacionals i diferents estats hi estan treballant. Evidentment, l'aspecte mediambiental és un aspecte importantíssim, essencial diria jo, però no s'ha d'oblidar el que realment significa l'expressió "seguretat a la mar".

Per altra banda, hem de lamentar una qüestió, que ja l'ha apuntada el portaveu proponent, el Sr. Alorda, que aquí un se'n recorda de Santa Bàrbara quan trona; i aquí, en aquest Parlament, però no només en aquest Parlament, a la mateixa societat, quan els estats intenten prendre noves mesures sobre aquest tipus de qüestions ningú en fa cas i ningú escolta, i després, quan hi ha un accident, quan hi ha una desgràcia, quan hi ha zones afectades, quan hi ha persones perjudicades, llavors s'aixequen les veus, i quasi sempre, com avui hem tengut proves en escoltar-ho, sobretot a la segona intervenció, purament i simplement en interès polític; no els preocupa en absolut dir vertaderes barbaritats per tal de quedar bé i per tal d'actuar de cara a la galeria. Aquí no importa realment la seguretat, jo en el que acab de sentir tenc aquesta impressió, hi ha algun partit que no li importa tant la seguretat com poder-ne fer un ús polític i perjudicial per a la mateixa societat d'aquesta seguretat marítima.

Jo crec que en una cosa sí s'ha de coincidir, que és, no tenim més remei que coincidir-hi tots, que aquesta és una qüestió internacional, és a dir, és una qüestió que afecta totes les nacions, entre d'altres raons, perquè bona part d'aquesta navegació marítima es produeix en aigües internacionals; i per tant, ni Espanya, ni qualsevol altre país tot sol pot fer absolutament res en aquestes qüestions. I nosaltres podem regular les nostres jurisdiccions; podem regular, com s'ha fet, i ara en parlarem, les entrades als ports espanyols de vaixells, siguin de bandera espanyola o siguin de bandera estrangera, i podem impedir la seva sortida si volem; però el que no podem és regular la navegació en aigües internacionals. I això correspon a l'Organització Marítima Internacional; que no serveix per a res? Per voluntat dels mateixos protagonistes, Sr. Alorda, i això és una llàstima haver-ho de dir, però és així. Perquè qui dóna importància a l'ONU, perquè, finalment, l'Organització Marítima Internacional és un organisme dependent de l'ONU, són els mateixos estats integrants de l'ONU, i si ho volen respectar ho respectaran i si no ho volen respectar no ho respectaran. Aquesta és, si tan vol, la tragèdia del dret internacional, però és així. I dir que com que l'Organització Marítima Internacional no serveix per a res nosaltres hem d'actuar pel nostre costat, no sé si és el millor camí que s'ha de seguir per aconseguir una normativa clara en el tema de seguretat marítima internacional.

Jo crec que és imprescindible tractar el tema d'una manera seriosa i responsable i quan parlem de perills, la veu i el que es diu, les paraules que s'arriben a expressar, també són un perill; i el que hem sentit avui per aquí, en algun sentit també resulten un perill. Mirin, no podem dir que les quatre mesures que avui es proposen siguin la solució a tots els mals; aquí el que hem de tenir clar, si volem ser mínimament rigorosos, és que les mesures que es proposen, les mesures que han de venir, tracten d'evitar un risc cert, però el tracten d'evitar, el que no aconseguiran mai és evitar-lo al cent per cent. El doble casc, que tant se'n parla, com si fos la solució de tot, doncs també té els seus riscos; perquè si en aquest moment, instal·lam, com ja s'està fent, hi ha vaixells amb doble casc i suen els tancs interiors, poden produir gasos, que són inflamables, i poden provocar una explosió, i això un tècnic els ho explicarà molt més bé que els pot explicar aquest diputat, i això és un risc. Però,

evidentment, la construcció dels vaixells de transport en aquest tipus de productes amb doble casc garanteix molta més seguretat de la que tenim actualment. En cas d'abordatge, una col·lisió important, el doble casc tampoc no farà res, però en canvi significa una decisió raonable de cara a aconseguir una reducció de risc molt més important.

És a dir, el que sí està clar és que el transport de 100.000 tones de cru, de 100.000 tones de productes petrolífers és el vertader perill. I no aconseguirem reduir possiblement aquestes dimensions, precisament pels costos que això significa. I hem de ser conscients que la comunitat internacional, que la societat ha de conviure amb aquesta situació. Dir això pot parèixer molt fort, però és la pura i senzilla realitat; i no voler reconèixer això és no voler reconèixer la realitat. I quan parlem de mesures, parlem de mesures que siguin efectives i reals en aquesta qüestió.

Entrant a les propostes que fa el Grup del PSM, he de dir que, com no pot ser d'altra manera, al punt primer, quan proposen la manifestació de suport i solidaritat amb els damnificats per la catàstrofe ocasionada per la pèrdua del Prestige no hi ha absolutament cap inconvenient i la votarem favorablement.

Respecte a la resta de temes, voldria fer una sèrie de propostes que tractarien de ser més adequades a la realitat i a l'actualitat. Anem a veure: en el punt dos, quan parlem de crear una agència europea de seguretat marítima, per a algú que ha parlat abans que jo i que pel que es veu no ho sap, li diré que ja està creada, tal com ha dit el Sr. Alorda. Per tant, el que no podem és demanar que es creï una cosa que ja està. Celebr que el Sr. Alorda coincideixi amb el Grup Parlamentari Popular, com ja n'havíem parlat, que el que sí podem fer és reforçar les funcions d'aquesta agència marítima i, sobretot, encara que la seva seu sigui fixada a Brussel·les, demanar, a través del Govern espanyol, que aquesta seu s'estableixi a Espanya. Si al Sr. Alorda li pareix que la seu ha de ser a Santiago, magnífic, i si la vol a Palma, també, i si la vol a Eivissa, millor; és a dir, no hi ha cap problema en aquest sentit. Sí crec que valdria la pena, ja que parlem d'aquesta agència, reconèixer que ja està feta i que per tant el que hem d'aprofitar és aquest organisme, reforçar les seves funcions i, si no tenim seu, almenys una delegació a Espanya, per mor, precisament, de les característiques del nostre país quant que és un dels països de la Unió Europea que més quilòmetres de costa pot tenir.

Després, sobre les banderes de conveniència. Home, miri, com deia, qui regula les banderes o la regulació internacional de banderes de conveniència com de dret marítim internacional, ve establert o el fixa l'Organització Marítima Internacional, cert; el que sí podem fer és que s'estableixin mesures i s'estableixi normativa sobre l'entrada en port de vaixells estrangers, amb bandera de conveniència o sense. I això li puc dir que Espanya ha anat per endavant, pareix ser que el Sr. Conseller d'Interior ja ho sap, però els seus companys no, aleshores li hauré de dir: és a dir, Espanya va per davant de la normativa europea, en aquest cas concret, a través del Reial Decret Llei 9/2002, que ja n'ha parlat el Sr. Alorda, en el qual es regula aquesta qüestió i estableix que prohibeix l'entrada de vaixells estrangers a

qualsevol port d'interès general de competència de l'Estat espanyol que no dugui doble casc. Per exemple, això és una mesura adequada a aquesta qüestió. I també els Reials Decrets 91 i 90 del 2003, de 24 de gener, que llavors en farem menció. És a dir, hi ha una normativa que va per davant fins i tot de la normativa europea i que està avançant el calendari de posada en funcionament dels vaixells o dels bucs de doble casc; bé, doncs que la Unió Europea reguli que a tots els ports europeus no puguin entrar, o si entren no els deixin sortir, els vaixells que tinguin unes determinades condicions, en això no hi ha cap problema. El que podem anar a dir és, o contradir, una cosa que, per dret internacional, no ens ho aplicaran.

En el punt número 4, quan parlen de millorar els protocols d'inspecció, doncs és el que els deia fa un segon: és a dir, el Reial Decret 90 del 2003, de 24 de gener, estableix les regles i *estándares comunes* -i li dic en castellà, que és el seu títol- *para las organizaciones de inspección y control de buques para las actividades correspondientes de la administración marítima*. I amb aquest decret es regula com s'ha d'expedir certificat internacional de prevenció i contaminació per hidrocarburs; com s'ha d'expedir certificat internacional de transport de productes químics (...), etcètera. I parla i substitueix un decret de l'any 98 i, com deia el Sr. Alorda, ha estat el primer Estat que ha transcrit la directiva, o transposar la Directiva 2001/105 de la Comunitat Europea. El Decret 91 del 2003, de 24 de gener, també estableix el reglament pel qual es regulen les inspeccions de *buques extranjeros en puertos españoles*, siguin de la bandera que siguin. És a dir, en aquest moment la normativa espanyola va per davant de la normativa europea en aquest sentit, i crec que proposar que es faci una cosa que ja està feta és absurda. En canvi, seria molt més raonable proposar que s'actualitzin els plans de seguretat marítima i els plans d'emergència que afectin les costes de Balears, ateses les modificacions normatives que hi ha hagut a les darreres dates, de manera que puguem utilitzar aquests acords que es proposen.

I quant al punt cinquè, li proposaria redactar-ho millor, per una raó, Sr. Alorda, perquè s'entén, així com està redactat, que parlem de plans estratègics referits a zones que hagin estat afectades ja, i jo vull entendre que vostè el que proposa són plans estratègics a zones que en el futur puguin resultar contaminades per qualque tipus de vessament. Aleshores, s'hauria de rectificar explicant o aclarint més bé, de manera que quedàs ben clar que són zones, que els plans estratègics es refereixin a zones que, a causa de catàstrofes o accidents, resultassin afectades per vessaments tòxics, per tal de restablir-les i recuperar-les ambientalment.

Jo crec que les propostes que fem per modificar aquesta proposició no de llei l'únic que cerquen és que, des del punt de vista del rigor i de la serietat, tractar que surti avui una declaració del Parlament que sigui útil a la seguretat marítima.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Cardona. En contradicciones, tiene la palabra el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, per agrair les mostres de suport i també les del Partit Popular, amb els matisos que ha fet. En primer lloc, naturalment, nosaltres hem centrat una proposició no de llei en una qüestió, això evidentment no significa que no tinguem presents les altres i que puguin ser objecte de debat, tant els altres perills que apuntava el Sr. Diéguez com, en especial, el tema de la vida humana, que, per descomptat, és cabdal.

Per cert, aprofitant aquest tema, en matèria de seguretat marítima, i molt especialment en el litoral, en el que és primera línia d'actuació de seguretat marítima, el primer que volem, i miri la responsabilitat amb la qual la volem assumir, és la competència, és a dir, tenim un Estatut, miri el temps que fa que parla de competència executiva en matèria de salvament marítim i no hi ha manera que es doti, que es faci la transferència. Per tant, no només hi som, hi voldríem ser més si senzillament s'acomplís la normativa, la legalitat vigent i se'ns transferís la competència. Per tant, en això, evidentment sense cap problema.

Ara del que parlem, certament hi ha moltes qüestions que són d'àmbit absolutament internacional, hem de pressionar perquè aquesta normativa es tengui; no hi ha dubte que no només són les aigües territorials de la Unió, sinó que una catàstrofe feta a Algèria ens podria afectar de ple, és a dir, hi ha qüestions que necessitam organitzacions de caràcter internacional. Desgraciadament, Nacions Unides acaba de rebre un cop molt dur, jo li demanaria que en fessin una reflexió molt seriosa, perquè això té conseqüències a totes les agències de Nacions Unides, absolutament en el prestigi que ja està ben fràgil de Nacions Unides, amb tots els seus organismes, la dificultat de fer aplicar el dret internacional, i acaba de rebre un míssil però dur. I voldria que en aquest hi reparàs perquè tots els que volem que hi hagi un dret internacional i que es faci complir, certament pel primer que passa és per prestigiar Nacions Unides i evidentment respectar les decisions del Consell de Seguretat i no tirar per dret.

Per tant, li he de dir que sí, però el que jo he volgut dir és que, atès que encara actua d'aquesta manera, no queda més remei que avançar-nos a l'Organització Marítima Internacional. I això ho fem, així ho ha fet la Unió i així ho ha fet l'Estat espanyol ara, aportant alguna mesura que, com a mínim a ports intenta aplicar i dur endavant la concreció, més enllà del (...), que ja Déu n'hi do, la normativa internacional, que per ventura és insuficient, no és el problema i tot, el problema està en els controls, el problema està en fer-la complir. I el gran problema de les banderes de conveniència, senzillament, és que aprofiten la laxitud del control dels que les donen. Per exemple, el Parlament europeu, a una recent resolució, vostè sap quina rellevància tenen les resolucions del Parlament europeu, vet aquí una altra mancança del nostre dret internacional, la veritat també ha apuntat una mesura que podria ser dura, però eficaç, que era prohibir dins aigües territorials (...) de conveniència,

des de la tranquil·litat de fer una llista, una llista de països o una llista de banderes, que se sap que no tenen el compliment dels controls a nivell internacional. Veurem en què acaba, però realment seria molt potent, perquè són moltíssims els vaixells europeus que avui naveguem amb banderes de l'Ibèria, de Panamà, de Xipre, de Malta o de Les Bahames, i creim que això evidentment ho hem de fer. On? En els nostres ports. I si pot ser, també amb les rutes. S'ha apuntat que el que ens afecta a les Illes Balears, fins i tot en aigües espanyoles, i si no dins les rutes que es mouen dins el Mediterrani, és modificar no només l'actuació dins el ports, sinó intervenir en les rutes; perquè el que és el cas de Balears, més que la intervenció en port del decret que vostè apuntava, ens interessa molt per on van aquestes rutes. I per tant ens cal intervenir en la mesura que puguem.

I en qualsevol cas, vostè m'haurà de reconèixer una cosa, no sé si vostè ho trobarà o no, però veure que a l'any 89 hi ha el fracàs de l'Epson Valdez i hi ha una reacció de la (...), de l'any 1990, dels Estats Units que es col·loca en primera línia, i que nosaltres, després de l'Erika, després de tot el que ha passat a Europa, encara no haguem arribat a la normativa de l'any 90, dol. L'Epson, pensí que va pagar més de 3.000 milions de dòlars d'indemnitzacions i de sancions per aquella actuació, veurem què pagarà el Prestige, veurem què pagarà el Prestige en base a qui contamina paga. Però de moment a Europa ni tan sols hi ha obligació de pagar íntegrament els costos als contaminadors. I això, jo, personalment, ho consideram incompreensible i és important.

Sobre la seu de l'agència, un matís. Jo entenc i crec que de bona font, que no està decidit que sigui a Brussel·les, funciona provisionalment a Brussel·les perquè, com vostè sap, mentre no hi ha un acord d'establir l'agència, per exemple, l'Agència Alimentària, que bé hem procurat també que es moguéss, mentre no hi ha un acord de fixar una seu, es fixa Brussel·les. Però confiem que no quedi a Brussel·les, jo crec que és important. Pensi que aquesta iniciativa de crear l'agència europea parteix de fa més de dos anys, fa un parell d'anys, és del Bloc Nacionalista Galleg que la du al Parlament europeu, i acaba convertint-se en reglament, i ja en aquell moment es demanava a Santiago. Nosaltres també, si poguéss ser a Palma o poguéss ser a Eivissa, no tendríem cap inconvenient, però, certament, crec que el gest avui seria molt interessant mantenir aquella idea originària i que Santiago de Compostela fos la seu de l'agència de seguretat marítima.

Per la resta, no sé si he pres nota de tots els matisos que vostè apuntava a la proposició, jo quasi crec que, per economia processal, i en vista que hi ha una gran coincidència, és cert, que entre el mes de novembre o desembre, a principis de desembre que es fa aquesta proposició, ja hi ha coses que s'estaven coent i en els butlletins, tant del Diari de la Comunitat, com del BOE, han aparegut coses que van en aquesta línia, en això té raó; jo crec que, per economia processal, votaria la proposició, però indiscutiblement, si hi ha matisos, si hi ha qualche cosa en la línia que vostè apuntava, crec que no hi tenim cap inconvenient, i si hi ha d'haver una suspensió, no hi hauria cap problema per part nostra, per negociar-la. El que jo li demanaria, el darrer gest de generositat,

quasi d'una votació des de la tranquil·litat que nosaltres acceptam els matisos que es fan, però jo quasi diria, per economia processal, procedir a la votació de la proposició. Però, evidentment, quedam a la seva disposició.

Moltes gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sr. Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

No, Sr. President, com que es tracta simplement de demanar la suspensió per quatre minuts, més que res perquè...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Cardona, Sr. Cardona, perdoni, era per si me deia que sí que estaven disposats a votar la proposta, el proponent ha demanat la suspensió, que és qui la de demanar; per tant, suspendrem el plenari durant cinc minuts, perquè puguin arribar als acords necessaris.

EL SR. PRESIDENT:

Demanaria al proponent de la proposició no de llei que ens digui si s'ha arribat a qualche tipus d'acord.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Després d'unes intenses negociacions, hem arribat a una transacció que sembla que satisfà tots els grups, fent cessions mútues, i m'agradaria exposar-les.

EL SR. PRESIDENT:

Això mateix, i si no li sap greu, després llegir-les perquè consti al *Diari de Sessions*.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Perfecte, les coneix l'Oficial Major, però les llegirem per a constància al diari.

El primer punt queda talment.

El segon punt, allà on comença: "El Parlament de les Illes Balears insta la Unió Europea", es modifica "a crear d'immediat", que és el que diu ara, per "a dotar adequadament l'Agència Europea de Seguretat". Continua la mateixa redacció que té fins ara, i *in fine*, es fa un afegitó, que diu: "Així mateix, el Parlament de les Illes Balears sol·licita a la Unió Europea que la seu definitiva sigui a l'Estat espanyol", en la línia que s'havia apuntat de Palma, Eivissa o Santiago, però vaja, queda a l'Estat espanyol.

En el punt tres, també s'hi afegeix un segon incís, després de "banderes de conveniència", que dirà: "El PIB demana a la Unió Europea que estengui les mesures adoptades recentment per l'Estat espanyol a tots els ports de la Unió i que, així mateix, reguli les rutes de navegabilitat a la Mediterrània."

En el punt quart, s'elimina "els protocols d'inspecció dels vaixells destinats al transport de mercaderies perilloses". La resta del text queda talment.

I el punt cinquè queda tal i com ve originàriament a la proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. En els termes, es pot entendre per aprovada, per unanimitat, aquesta proposició no de llei? Doncs, queda aprovada la Proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a transport de mercaderies perilloses a la Mediterrània.

III. Debat del Dictamen, de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals, del Projecte de llei RGE núm. 3800/02, de règim jurídic de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és el debat del Dictamen del Projecte de llei 3800, de règim jurídic de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears. El Govern té la paraula durant quinze minuts per presentar el projecte de llei.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, President, senyors diputats, senyores diputades. A inici d'aquesta legislatura vaig anunciar els objectius de la Conselleria de Presidència, entre aquests hi figurava amb una certa prioritat el disseny d'una nova estructura institucional per a la nostra comunitat autònoma. Una estructura amb perspectives de continuïtat, una estructura forta i a la vegada adaptada als nous temps, a l'evolució que ha experimentat la nostra autonomia durant els darrers vint anys. Aquest nou entramat institucional, que avui és fa un fet, s'ha sustentat en quatre pilars, quatre importantíssimes lleis que han nascut amb l'emparament d'aquest Parlament, la Llei de consells insulars, la Llei del Govern, la Llei de patrimoni i, a partir d'avui, la Llei de règim jurídic.

Aquesta darrera és la que centra el nostre debat, i quin és l'objectiu que persegueix la nova llei? Regular l'organització i el funcionament de l'administració de la comunitat autònoma. I per què era tan important la seva redacció i és tan essencial la seva aprovació? En primer lloc partíem d'un condicionant pràctic: la llei anterior, la de 1984, havia estat derogada en la seva pràctica totalitat per la Llei del Govern del 2001; a més, els articles que restaven aplicables havien estat redactats fa ja dues dècades, i tots sabem que durant aquests darrers 20 anys els canvis a la nostra autonomia, amb l'assumpció de noves i importantíssimes competències com l'educació o la sanitat, per

esmentar només dos exemples, han estat importantíssims. Juntament amb aquest aspecte pràctic varem tenir molt en compte la necessitat de modernitzar l'administració pensant sempre en beneficiar, en afavorir els ciutadans en la seva relació amb l'administració, i una manera de donar suport als administrats era la de recollir tots els drets dels ciutadans, dispersos fins ara en diverses normatives, en un únic text.

Deia abans que els 20 anys que han passat des de la redacció de l'anterior de règim jurídic han donat per a molt, que han estat molts i molt importants els canvis ocorreguts durant aquest període, però pel que fa a les relacions administració administrat hi ha un factor que no es pot deixar de banda: les noves tecnologies, Internet, correu electrònic, finestreta única són paraules que fa dues dècades no pronunciàvem i que ara s'han convertit en part de la nostra vida diària. La llei que avui aprovarà aquest parlament recull la possibilitat d'utilitzar, d'aplicar els avanços telemàtics en les relacions administració administrat. Així, a les disposicions addicionals s'obre la porta al fet que la tramitació total o parcial del procediment es faci per vies informàtiques o telemàtiques. Igualment s'accepten aquestes vies com a mitjà de comunicació directa amb els òrgans i les unitats administratives, la formulació de sol·licituds, etc., i és que si hagués de definir aquesta norma crec que les paraules "servei al ciutadà" resumirien en gran part la seva essència, perquè la modernització de l'administració beneficia el ciutadà, perquè l'agrupació dels seus drets en un únic text legal també juga al seu favor, perquè la possibilitat de tractar amb l'administració des de la seva casa o lloc de feina també li facilita l'accés a una estructura en ocasions massa burocràtica.

Però la nova llei també pensa en el ciutadà en incloure dins els seus compromisos el de crear a cada conselleria unitats d'atenció i informació al ciutadà. Quantes vegades qualsevol habitant de les Illes es troba una mica perdut a l'hora de demanar una subvenció, interposar un recurs, sol·licitar ajudes o seguir la pista de qualsevol expedient en què estigui interessat? No sé el nombre exacte, però per petit que sigui ja és massa gros. No podem consentir que els ciutadans vegin l'administració com un ens estrany, com un enemic que només fa feina per posar-li les coses més difícils, i encara que som conscient que aquesta visió ja està canviant, encara que hem fet molta feina en aquest sentit durant aquests quatre anys, es pot fer molt més, i d'això s'encarregaran aquestes unitats on el ciutadà podrà demanar i veure, solucionar tots els seus dubtes sobre la tramitació administrativa de qualsevol expedient competència de la conselleria en qüestió.

Aquests han estat els motius que han impulsat el Govern a elaborar aquesta llei, i les que he exposat fins ara les fites més importants que s'aconsegueixen amb aquest text.

No obstant això, la Llei de règim jurídic és molt més. Amb 86 articles estructurats en sis títols, vuit disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i dues finals, la nova llei dóna solució a les necessitats d'unificació dels preceptes que existien fins ara. El projecte comença amb una explicació sobre l'objecte de la llei i l'àmbit d'aplicació que

s'estén a l'administració instrumental, sempre que els ens que la integren actuïn en l'exercici de potestats administratives.

Respecte a l'organització s'opta pel model jerarquitzat. Així, sota la direcció superior del president i del Govern, la llei considera com a òrgans superiors els consellers, i com a òrgans directius els directors generals, els secretaris generals i aquells altres que s'hi assimilen en rang. Com a novetat important en aquest text es defineixen per primera vegada en el nostre dret autònom les instruccions, les circulars i les ordres de servei com a instruments que, al servei dels òrgans superiors i directius, serveixen per impulsar i dirigir l'activitat administrativa.

Una altra novetat important és l'agrupació dels drets dels ciutadans en una llista. Aquest apartat, inspirat en la voluntat de servei a l'administració, està connectat amb altres articles, on s'estableixen autèntics mandats a l'administració que suposen l'efectivitat dels drets correlatius atribuïts als ciutadans i que aquests poden invocar com a propis.

L'ús de la llengua catalana es converteix en la regla general quant a l'activitat administrativa. Així es proclama que tots els procediments es realitzaran en català i que aquesta llengua serà la utilitzada per la mateixa administració en la seva actuació diària. Aquesta regla deriva d'un fet inqüestionable: la llengua pròpia de la comunitat autònoma és el català. Els articles 43 i 44, per tant, recullen les disposicions que l'Estatut i la Llei de normalització de l'any 86 i el Decret 100 del 90 ja estableixen respecte a l'ús del català a l'administració. Més encara, aquests dos articles recullen el que ja és una pràctica habitual a l'administració donant-li rang legal. No obstant això, i com no pot ser d'altra manera, es fa palesa l'obligació que té l'administració de respectar el dret del ciutadà a elegir; així es traduiran a petició de l'interessat tots aquells documents que li afecten sense cap cost per part de l'administrat.

Altres novetats importants les trobam en la regulació d'actes en via administrativa. Així el projecte de llei inclou com a novetat el recurs especial en matèria de contractació. També destaquen les referències al recurs en interès de la delegació dissenyat a la Llei de consells insulars. Pel que fa a les relacions de l'administració de la comunitat autònoma amb la resta de les administracions públiques, s'hi perfilen les figures dels plans d'actuació conjunta i dels convenis de col·laboració. També podem destacar una novetat en aquest sentit: la creació del registre de convenis i acords subscrit per l'administració de la comunitat autònoma.

Com ja he explicat abans, el text recull el mandat del legislador al Govern respecte a la necessitat d'establir els mitjans necessaris perquè els ciutadans es puguin relacionar amb l'administració a través de vies informàtiques o telemàtiques. La formulació d'un inventari de procediments administratius i el desplegament reglamentari necessari per aconseguir una simplificació progressiva del procediment són altres dels aspectes que en relació al servei al ciutadà conté el text.

En definitiva, debatem avui una llei necessària, una llei que unifica preceptes i regulacions disperses a diversos texts legals, una llei que innova i, sobretot, una llei que s'ha elaborat pensant en el ciutadà. L'administració al servei del ciutadà; aquest és el sentit de la llei que avui aprovarem, perquè aquest és el sentit de tota l'administració. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència, per la seva presentació de la llei. Hi ha esmenes presentades a la llei, presentades pel Grup Parlamentari Popular, que té torn per defensar-les.

I si el Sr. Hugué, tal com m'ha dit, vol a la vegada aprofitar per fixar posicions...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, si se'm permet un símil diria que aquest és un projecte de llei que el que marca és la xarxa viària per la qual ha de transitar tota l'administració de la nostra comunitat autònoma i on es marquen els stop, els cedi el pas, passos a nivell, i que aquesta xarxa viària, Sr. Conseller, està ben construïda. Per tant no ens dol manifestar i que quedi en el *Diari de Sessions* que aquest és un bon projecte de llei, en termes generals és un bon projecte de llei, i per tant també, perquè sabem els que hem tengut responsabilitats de govern com funcionen aquestes coses, volem agrair i felicitar els Serveis Jurídics de la comunitat autònoma per la feina feta i per aquesta feina tan acurada que s'ha fet.

Jo diria que en aquest projecte de llei no sé si sobre articles, i els dos que nosaltres tenim esmenats mirarem si encara podem arribar a un acord o tal vegada retirarem les esmenes; per tant no sé si sobre articles, tampoc no seria capaç de dir-li si en falten. Un pot fer una llei, a vegades, de molts d'articles i podríem afegir en aquesta llei, que no haguera estat motiu, tota una relació sobre els consells insulars, i com s'estructura aquesta. Jo crec que està molt bé aquesta llei tal com s'ha plantejat i en els termes en què s'ha plantejat, i, per què no dir-ho en aquesta primera part de la meua intervenció?, també han tingut molt bona feina, han fet molt bona feina dins ponència i dins comissió. M'he entès perfectament amb la portaveu del Grup Socialista, la Sra. Sofia Hernanz; m'he entès parlamentàriament parlant, eh?, no... Per tant vull dir que hi ha hagut en tot moment aquest diàleg, hi ha hagut aquesta bona predisposició, crec jo, per les dues parts, i que fa que aquest sigui un projecte de llei que transcendeixi el govern de torn, i que sigui un projecte de llei que pugui servir sigui quin sigui l'executiu, perquè, efectivament, després de quasi 20 anys de comunitat autònoma, la comunitat ha evolucionat, les tasques de la comunitat són unes altres, la regulació d'aquestes tasques també ha d'evolucionar, i no podíem quedar anquilosats amb un projecte de llei que va tenir la seva importància en el 84.

El conseller ens ha fet esment aquí de quines eren les virtuts d'aquest projecte de llei. Efectivament, jo destacaria que, així com altres vegades han criticat que se sortia del marc de la

normativa bàsica -aço era opinable-, en aquest cas no se surt del marc de la legislació bàsica de l'Estat, que té unes matèries i que, per tant, és competent i ha de controlar i ha de regular aquestes matèries, sinó que amb aquesta llei, tenint el respecte a aquest marc de legislació bàsica d'Estat, es fa un desplegament de la potestat que té la nostra comunitat autònoma a l'article 43 de l'Estatut d'Autonomia quant al desplegament del seu règim jurídic propi.

Que es faci amb aquest projecte de llei, que ha de ser, com hem dit abans, aquesta xarxa viària per allà on ha de transitar l'administració, una aposta de cara a la descentralització no solament em sembla adequat, em sembla adequat, oportú i, a més a més, si es du a la pràctica agilitarà moltíssim tot el procés administratiu, que és en definitiva allò que es pretén amb un marc jurídic d'aquestes característiques. A més a més també jo crec que és oportú, és bo que el ciutadà, si realment s'aplica en la seva integritat aquest text, el ciutadà arribi a tenir la concepció que quan va a l'administració va a ca seva i que, per tant, va a ca seva que sap que l'ajudaran, que no li posaran entrebancs. Açò hauria de ser així i hem de veure si açò és així, però molt em tem que la pràctica pot ser que ens faci circular en contra direcció qualche vegada, però no és un problema per debatre avui, sinó que avui estam amb el debat d'aquest projecte de llei.

Efectivament es regula com s'ha de dur endavant l'activitat administrativa; es regula també quin és el camp competencial i l'abast d'aquest projecte de llei; es regula també com han de ser els actes jurídics; marca un règim que ha de regir les relacions de l'administració de la comunitat autònoma amb les altres administracions. Tot açò està impregnat dins aquest projecte de llei. Per tant, i concloent aquesta primera part, Sr. President, de la meua exposició, nosaltres estam pràcticament d'acord amb tot el seu contingut.

Aquells aspectes amb els quals no estam d'acord aquells que han estat a comissió i han estat a ponència han vist que eren aspectes més de caràcter, diguéssim, tècnic en algun, d'errades en alguns altres, exceptuant unes esmenes que fan referència als articles que vostè esmentava, que és l'article 43 i que és l'article 44, no perquè no hi estiguem d'acord, vull que quedi molt clar, sinó perquè aquesta és una matèria que ja està regulada a altra normativa i que, per tant, consideram que aquesta obligació genèrica de totes les administracions, i que la petició només vengui de part i que unilateralment es faci només en la nostra llengua, que ha de ser així com un fet de normalitat, potser que en aquest projecte de llei estigui amb un caràcter massa imperatiu. Per tant nosaltres proposàvem que aquests dos articles se suprimissin i que per tant també se suprimís la disposició addicional cinquena, si no ho record malament, que també fa referència a aquestes esmenes. No m'hi estendré més perquè jo després vull demanar un petit recés per veure què feim amb aquestes dues esmenes.

Anirem a les altres, que sí crec Sr. Conseller, senyores i senyors diputats, Sra. Portaveu del Grup Parlamentari Socialista, crec que són esmenes que milloren i que afavoririen el text. Per exemple, a l'article 73 tenim una esmena al punt tercer: entre "competent" i "l'informe", simplement afegir

“mitjançant ordre”, perquè açò és allò habitual, és a dir, “l’actuació dels funcionaris advocats col·legiats requereix l’habilitació prèvia del conseller competent mitjançant ordre i l’informe de l’òrgan...”, hi ha d’haver una ordre. L’esmena és açò, afegir-hi “mitjançant ordre”. Jo no sé si açò és un buit que es va deixar, si és una errada, però el conseller, prèvia habilitació del conseller competent, l’habilitació del conseller competent com la farà?, mitjançant una ordre, l’ha de fer mitjançant una ordre. Jo crec que en aquest cas açò és una esmena que podria ser perfectament assumida.

I després, l’altra esmena també aquí, a l’article 73, després del paràgraf dos, dir: “Excepcionalment també correspondrà als funcionaris llicenciats en dret o advocats col·legiats la defensa dels drets de la hisenda de la comunitat autònoma de les Illes Balears provinents de procediments d’empara i de judicis universals per insolvència”. També crec que és un paràgraf que no solament no fa cap mal sinó que, a més a més, ajuda a completar aquest article 73.

I per acabar, perquè ja he fet esment a la disposició addicional cinquena, per acabar he de dir que a l’article 76 nosaltres demanam la supressió de la darrera part del primer paràgraf, on posa “i en la persona d’un dels seus advocats”. Açò jo sona bé, no quadra aquí dins; aquest apartat ha d’acabar: “realitzades vàlidament s’han de practicar en el seu departament jurídic de la comunitat autònoma”, i punt, punt, no “i en la persona d’un dels seus advocats”, “en el departament jurídic de la comunitat autònoma”. El departament jurídic d’una comunitat autònoma està (...) per advocats, s’entén. A posta per açò l’afegit final crec que és innecessari.

I açò són les esmenes que han quedat vives. Ja li dic jo davant, Sr. President, senyores i senyors consellers, Sr. Conseller de Presidència, que ara que acabam aquesta legislatura aquests deures finals, per què no dir-ho?, han estat ben fets. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet, per la seva defensa i posicionament respecte a la llei. Grups que vulguin intervenir? Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, president. Senyores diputades, senyors diputats, tant el conseller com el portaveu del Grup Popular ja han manifestat l’acord amb el contingut d’aquesta llei, i gairebé totes les esmenes que ha presentat el Partit Popular s’han anat acceptant tant en ponència com en comissió, i ara brindava el portaveu del Partit Popular un recés per poder acabar de tancar les esmenes que hi manquen.

Jo volia fer referència als dos articles que parlen de l’ús de llengua a l’administració i que estan esmenats pel Partit Popular. Nosaltres entenem que aquesta llei que ara aprovarem i que ve d’una llei del 84 que s’havia aprovat, per tant, abans dels preceptes que regulen la Llei de normalització lingüística

que es va aprovar dos anys després, on el seu títol primer estableix l’ús del català a l’administració de les Illes Balears, i que aquests dos articles i la disposició final cinquena en són, no diré una còpia literal, però sí que recullen bastants dels preceptes que allà hi ha. Nosaltres és evident que volem mantenir aquests dos articles perquè entenem que aquests articles garanteixen que l’administració funcioni amb la llengua pròpia de les Illes Balears, que evidentment, si fos un país normalitzat, no caldria un precepte com aquest perquè ja s’entendria que la llengua pròpia del país és l’habitual en les comunicacions administratives i en les relacions amb els ciutadans, però el nostre país, que té una llengua oficial que no és la pròpia de les Illes Balears però que tothom té el deure de conèixer, i una altra que només en tenim el dret, entenem que lleis com aquesta han de contenir preceptes que obliguen l’administració a utilitzar-la. El Sr. Huguet ha dit que un quan va a l’administració ha de ser com si anàs a ca seva, que se l’ha d’atendre com si fos a ca seva, i per tant entenem que la gent del país ha de ser atesa en la seva llengua.

Per açò l’article 43 obliga l’administració de la comunitat autònoma i les entitats que integren l’administració instrumental a emprar el català en les seves actuacions internes i en relació entre elles. També l’han d’emprar normalment entre les comunicacions i les notificacions adreçades a les persones físiques i jurídiques residents a l’àmbit lingüístic català, sense perjudici del dret de les persones interessades a rebre-les en castellà si així ho demanen. I després tenim l’article 44, que de qualque manera salvaguarda perquè, qui vulgui utilitzar el castellà, també ho pugui fer, i per açò aquest article garanteix que els ciutadans que no volen exercir el seu dret a utilitzar el català i volen que se’ls adreci en castellà, ho poden fer i se’ls garanteix que açò no comportarà cap tipus de perjudici o despesa a la persona sol·licitant, ni retards en els procediments.

Nosaltres entenem que aquests dos articles estan ben expressats aquí i estan ben utilitzats en aquesta llei i per açò volem que de qualque manera es mantinguin. Evidentment estam disposats a arribar, com ha manifestat el Sr. Huguet, que ha proposat la possibilitat de fer alguna transacció, però nosaltres volem que explícitament se citi la utilització de la nostra llengua per part de l’administració de les Illes Balears, perquè entenem que dins el procés de normalització lingüística, dins la mateixa administració encara hi cal molta feina a fer.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Joan Bosco Gomila, per la seva intervenció en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. La Sra. Hernanz, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, en primer lugar querríamos felicitar a la Conselleria de Presidencia, o al conseller, puesto que hoy nos presenta para la aprobación

un proyecto de ley, una ley que, si bien es cierto que es eminentemente técnica, entendemos que da cumplimiento a una voluntad política muy clara, que es el diseño de una nueva estructura institucional que el actual *govern* ha traducido durante esta legislatura en cuatro leyes de calado fundamental: la Ley de *consells*, la Ley de *Govern*, la Ley de patrimonio y ahora, para terminar i coincidiendo con el final de la legislatura, la Ley de régimen jurídico. Por lo tanto también desde nuestro grupo le felicitamos y entendemos que se ha realizado el trabajo que se anunció al inició de la legislatura.

Pero desde luego desde el Grupo Parlamentario Socialista también queremos agradecer no sólo las palabras del portavoz del Grupo Parlamentario Popular, sino también que se haya también entendido y visto la oportunidad de la aprobación de esta ley que, respetando la legislación básica estatal, perfila y regula las peculiaridades y especialidades de nuestra administración, y esta voluntad y entendimiento del Grupo Popular no sólo han sido puestos de manifiesto por las amables palabras de su portavoz, sino también por el hecho de que en su momento no se presentara una enmienda a la totalidad, cosa que agradecemos desde el Grupo Socialista.

Respecto a las enmiendas presentadas intentaré explicar el porqué mantendremos el voto negativo a algunas de ellas, adelantando que hemos estado mirando la posibilidad y que ofreceremos alguna posibilidad de transacción en alguna de ellas. Respecto a las 5147 y 5148, que lo que pretenden es suprimir los artículos 43 y 44 del articulado, entendemos que lo único que hacen es normalizar y aclarar el uso del catalán en el funcionamiento de la propia administración en la relación de ésta con los ciudadanos y a lo largo de los procedimientos administrativos, pues votaremos en contra -además también, por supuesto, de la 5151, que va en el mismo sentido-, votaremos en contra, decía, de este grupo de enmiendas relativas al uso del catalán porque a nuestro entender la regulación del uso de la lengua catalana en la administración de nuestra comunidad es fundamental en una ley que lo que pretende es regular aquellas especialidades propias de nuestra comunidad autónoma en lo que respecta a la administración, y por lo tanto entendemos que ignorar la regulación del uso de una de nuestras lenguas oficiales supondría un error e iría en contra del propio espíritu de la ley.

Respecto a la enmienda 5143, pretende añadir un apartado al artículo 73 en el cual expresamente se recoge la excepcional habilitación a funcionarios licenciados en derecho o abogados colegiados para la defensa de los derechos de la hacienda de la comunidad autónoma que provengan de procedimientos de apremio o juicios universales. Es en esta enmienda y en este artículo donde entendemos que la precisión realizada por el Partido Popular es correcta y aclara el texto, puesto que, a pesar de que en el artículo 73 apartado 2 del texto presentado en el proyecto de ley, sí que recogía que tales funcionarios podrían actuar para casos o ámbitos concretos. Ciertamente entendemos que lo que se quería referir es a los casos que el Partido Popular propone ahora especificar literalmente y que, por lo tanto, la propuesta no hace más que aclarar el texto de la ley, lo mejora y estaríamos dispuestos a admitir esta enmienda.

Respecto a la 5149, la votaremos en contra, y era un tema que con el Sr. Huguet habíamos comentado ya; lo hemos estudiado y mirado, pero entendemos que resultaría incorrecto precisar que la habilitación por parte del conseller competente se realizará mediante una orden, y entendemos que resultaría incorrecto puesto que la ley 4/2001 del *Govern* de las Islas Baleares establece que las órdenes de los consellers tienen o tendrán carácter normativo, y puesto que estamos hablando y que el artículo se refiere a una habilitación puntual, ésta debería realizarse, esta habilitación puntual, mediante un acto y no mediante una norma, y por lo tanto si se considerara oportuno realizar la precisión del instrumento a través del cual se realizaría dicha habilitación, entendemos que el instrumento debería ser el de resolución y no el de orden por la referencia que hacía yo previamente a la Ley del *Govern*.

Y por último he de decir que votaremos en contra de la enmienda 5150 porque entendemos que eliminar la referencia a que la validez de las notificaciones judiciales estará supeditada a su práctica en la sede del departamento jurídico de la comunidad autónoma y en la persona de uno de sus abogados, supondría una importantísima distorsión para el departamento jurídico que sólo podría solucionarse mediante la creación de un cuerpo de procuradores propios, innecesario con el actual sistema establecido que, por otra parte, pues es idéntico al sistema utilizado por la administración del Estado y, por lo tanto, entendemos que ya que se viene realizando así y que funciona, pues que es mejor mantenerlo así y no provocar un cambio en el texto que provocaría la necesidad de la creación de este cuerpo de procuradores.

Por mi parte nada más y agradecer la intervención y el tono del portavoz del Grupo Popular.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Hernanz, per la seva intervenció en nom del Grup Socialista. En torn de rèplica, el Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument, i segur que tothom ens ho agrairà. Després de les intervencions, si no he pres nota malament, sembla que l'esmena 5143 és acceptada, bé, que la votaran a favor, aquesta esmena. No m'ha quedat clar si a l'esmena 5149 em proposa vostè una transacció, i en tost de dir "mitjançant ordre" que digui "mitjançant resolució", perquè si ha dit vostè que canviem "mitjançant ordre" per "mitjançant resolució", ja ens va bé aquesta transacció. No té més importància que açò, emperò, vull dir que en qualsevol cas, per acabar, Sr. President, si és que és ara el moment processal oportú, jo li demanaria votació de totes les esmenes conjuntes, exceptuant la 5143, que ja ha manifestat que seria a favor. Després demanaria la votació dels articles referenciats i després tota la resta conjuntament, i amb dues votacions en sortiríem.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet, i gràcies per organitzar-me la votació.

En torn de contrarèplica vol intervenir algun grup? Sra. Hernanz, en nom del Grup Socialista té la paraula en torn de contrarèplica.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente. Simplemente para hacer referencia a la enmienda 5149, decir que si bien cuando argumentaba la votación en contra a la precisión de que fuera mediante una orden, nuestra manifestación de que si se hiciera alguna manifestación expresa en el artículo debería ser la de una resolución, pero aún así, consideramos más positivo que no figure, simplemente era la precisión de que debería ser mediante resolución y no mediante orden. Por lo tanto, casi preferiríamos que quedara con el redactada con que viene el proyecto de ley.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Hernanz. En conseqüència no hi ha transacció en aquesta esmena.

Bé senyores i senyors diputats, procediríem en primer lloc, deman si l'esmena 5143 s'accepta per unanimitat?

Acceptada per unanimitat l'esmena 5143, passam a votació les esmenes restants, la 5147, 5148, 5149, 50 i 51.

Senyores i senyors diputats poden procedir a votar. Votam les esmenes.

Resultat de la votació: vots favorables 26, vots en contra 28. En conseqüència queden rebutjades les esmenes abans esmentades.

Passam a continuació a la votació conjunta dels articles 43, 44 i 76.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, jo li demanaria 43, 44 i disposició addicional cinquena.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té raó, jo no l'he llegida. I disposició addicional cinquena, però el 76, em diu el lletrat, que amb la modificació que han acceptat...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Però no la podem votar conjuntament amb aquestes, perquè nosaltres a l'article 43, 44 i disposició addicional cinquena el nostre vot és que no i a l'article 76, com que s'ha acceptat la incorporació d'una esmena, el nostre vot és favorable.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Votam els articles 43, 44 i la disposició addicional cinquena.

Senyores i senyors diputats poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots favorables 28, vots en contra 26. En conseqüència queden aprovats els articles esmentats.

I procedim a continuació a la votació de la resta de l'articulat, disposicions addicionals, disposicions finals i tota la resta del conjunt de disposicions que preveu la llei.

Es voten, em diuen els grups, per unanimitat. Per tant, queda aprovat tot el bloc de l'articulat per unanimitat.

Idò facultant els Serveis Jurídics de la cambra perquè facin les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent, proclam aprovada la Llei de règim jurídic de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

IV. Debat del Dictamen, de la Comissió de Cultura, Educació i Esports, del Projecte de llei RGE núm. 3766/02, de museus de les Illes Balears.

Passam al punt següent de l'ordre del dia i darrer, que és el debat del dictamen del projecte de llei 3766 de museus de les Illes Balears. El Govern, el conseller d'Educació i Cultura té 15 minuts per presentar el projecte de llei.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Unes paraules breus de presentació d'aquest projecte de llei de museus que tot seguit ha de ser objecte de debat i de decisió final en aquest ple. Bé, aquesta llei evidentment parteix d'una situació a la qual a nivell d'Illes Balears no existeix legislació específica en matèria de museus, simplement es parla dels museus en el context de la Llei de patrimoni cultural. Un objectiu, diria jo, de principi que es planteja aquesta llei és la concepció dels museus com a instruments de promoció cultural, viva, activa, dinamitzadora de la societat. En aquesta llei es defineixen tres tipus d'institucions, per dir-ho d'alguna manera, relacionades amb el concepte genèric museus, són pròpiament els museus, són les col·leccions museogràfiques i són els centres d'interpretació.

En el títol segon, s'estableixen les condicions perquè es produeixi el reconeixement com a museu i com a col·lecció museogràfica, s'estableixen els requisits mínims necessaris i el procediment a desenvolupar per tal d'aconseguir aquest objectiu i en qualsevol cas, o en tots els casos el reconeixement ha de correspondre als consells insulars. En aquest títol es pretén sortir al pas d'una certa tendència de cada vegada més general de banalitzar el concepte museu, utilitzar el concepte museu fa bo i aleshores en massa freqüència a les Illes Balears veim que s'utilitza aquest terme per a algun tipus d'instal·lació,

que si bé pot tenir interès cultural, o s'ajustaria pròpiament a allò que és de veritat un museu, segons els paràmetres internacionals. En aquesta llei una de les particularitats noves que hi ha és que es creen les xarxes insulars de museus, com a conjunt organitzat de museus i col·leccions museogràfiques. Es crea el registre general de museus i col·leccions museogràfiques i seran els consells els que crearan els registres insulars de museus. I evidentment aquells museus que estiguin integrats en les xarxes, segons la llei, tendran obligacions, però també de la seva condició de membres de la xarxa museus se'n podran derivar diversos tipus de beneficis.

També d'acord amb la llei es crea la junta interinsular de museus, una mica semblant a la junta interinsular de patrimoni cultural, amb l'objectiu de facilitar l'intercanvi d'informació, la cooperació, la coordinació entre els consells i el Govern de les Illes Balears, respectant el dret de cada Govern insular a tenir la seva pròpia política de museus, però intentant també que hi hagi els màxims elements compartits amb els altres consells insulars i evidentment la composició d'aquesta junta interinsular estarà integrada per membres del Govern i per membres dels tres consells insulars. Per donar suport fonamentalment a aquesta junta interinsular i per altres qüestions que vinguin al cas, també a la llei es constitueix la comissió tècnica insular de museus, un òrgan consultiu tècnic en matèria de museus i col·leccions museogràfiques i a la vegada cada consell insular disposarà de la seva comissió tècnica en particular. També es fa esment al fons d'art de les administracions públiques, que serien aquelles obres artístiques que les administracions públiques al llarg dels anys han anat convertint en part del seu patrimoni i que creim que és raonable que se'ls tenguin en compte dins aquesta Llei de museus.

En el títol cinquè s'enumeren les competències en política de museus de les diferents administracions públiques amb una voluntat de delimitar amb claredat què correspon al Govern, què correspon als consells insulars, què correspon als ajuntaments. Creim que com més delimitades estiguin les responsabilitats més fàcil és l'entesa en el moment en què es produeix una dinàmica de gestió. Evidentment també en aquesta llei, com succeeix a totes les lleis, hi ha un apartat, un títol destinat a les infraccions i sancions. En definitiva és una llei que pot donar resposta a la situació dels museus a les Illes Balears i de la seva aprovació se'n pot derivar una nova època, que lògicament serà positiva, no tan sols en la mesura que s'hagi aprovat aquesta llei, sinó en la mesura que es faci una política de museus, amb més disponibilitats pressupostàries, amb més recursos humans tècnics destinats a la gestió d'aquests equipaments museístics.

La llei té 6 títols, 43 articles, 2 disposicions addicionals i 2 disposicions finals i segons els càlculs que hem fet, és previsible que hi hagi d'haver reglamentació de fins a 9 punts concrets de la llei, que lògicament correspondran a una etapa posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei. He de dir que el projecte de llei que es va aprovar en el Consell de Govern, ja era un projecte de llei que havien treballat molt conjuntament la Conselleria d'Educació i Cultura i especialment la Direcció General de Cultura amb els responsables de cultura dels

consells insulars. Jo voldria pensar que els consells insulars creuen que era un projecte de llei, per dir-ho d'alguna manera, compartit, així ho hem pretès fer sempre durant aquesta legislatura, sabent que els que fan les polítiques culturals són els que en bona mesura n'han de determinar el contingut de les normatives que s'apliquen en aquestes polítiques culturals, siguin de l'àmbit que sigui. I a la vegada en ponència i a partir, entre altres coses, de la bona predisposició i el coneixement tècnic que té en la matèria el diputat del Grup Popular que n'ha estat ponent, el Sr. Simó Gornés, pens que s'ha donat acollida a un gran nombre de les propostes que el Grup Popular havia plantejat, amb l'excepció de dues que responen a un criteri de fons, que ja en el moment inicial de tota aquesta tramitació, que vaig intervenir jo mateix ja ho vaig esmentar.

Una és la creació d'una xarxa interinsular de museus, pensam que tenint en compte que cada illa és el marc de la competència cultural plenament no era necessari aquesta xarxa i a la vegada tampoc la creació que proposava el Grup Popular un institut, parl de memòria, un institut de restauració de béns artístics que també pensàvem que això era una qüestió que era competència de cada administració insular i si en tot cas, a partir de l'administració insular, de la seva iniciativa i de la seva voluntat i en el marc de la junta interinsular de museus que es crea mitjançant aquesta llei, era el lloc on es podia trobar un punt de cooperació a partir d'aquest servei de restauració específics de cada illa.

En qualsevol cas crec que l'aprovació d'aquesta llei de museus és un fet culturalment important i legislativament important, sabent però que evidentment de les lleis no se'n deriven mai miracles sinó que es poden facilitar la realització de polítiques més positives en la mesura que en les lleis s'hi afegeixen recursos tècnics, recursos econòmics per gestionar-ne els seus objectius i intentar assolir-los. En qualsevol cas la bona predisposició global d'aprovar aquest projecte de llei, crec que és un cosa mereixedora d'agraïment de part dels que, en principi, vàrem impulsar la llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura per la seva presentació del projecte de llei. El Grup Popular té presentades 30 esmenes, per a la defensa conjunta de totes aquestes esmenes té la paraula el Sr. Simó Gornés Hachero durant 10 minuts.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, bon dia, Sr. President, Sr. Conseller. Coincidim amb les paraules, algunes de les primeres paraules que ha fet ressò el conseller de què feia falta ordenar el sistema d'aquests centres a les nostres Illes, perquè és cert que en els darrers temps hi havia una espècia d'explosió museogràfica en el sentit que es creen centres que s'autotitulen museus, alguns ho són i alguns altres no. I entenem que d'alguna manera s'havien de promulgar les disposicions necessàries per tal de què els ciutadans sabessin i poguessin distingir entre unes coses i les

altres. Però no només açò sinó també, entenem nosaltres, que aquesta llei és necessària per tal d'ajudar a l'ordenament intern d'aquests centres.

Així i tot hem de dir que alguna de les idees que plantejàvem a l'esmena a la totalitat són vigents encara. Jo pens, a pesar que és cert que s'ha fet un treball intens i concentrat en les diferents ponències tècniques i a la comissió quant al treball de les 69 esmenes que el Grup Popular havia presentat, de les quals més o manco em sembla que el 50% són les que s'han incorporat directament o a través de transacció en el projecte de llei, com dic pens que si s'hagués pogut treballar un poquet més estic segur que hagués pogut sortir una llei millor, una llei més en consonància en la realitat que tenim avui dia a les nostres Illes. És cert que les propostes del PP algunes d'elles podien ser ambicioses, quant a contingut i a fons, però també pensam que eren perfectament assumibles i fins i tot, en alguns casos necessàries. Entenem que tenen aquesta visió de futur de cap on s'estan encaminant les Illes quant a ordenació museogràfica i que tal vegada d'aquí un temps serà necessari reprendre aquestes idees que avui quedaran rebutjades en les esmenes que no s'accepten.

Vull agrair per tant, als altres grups aquest esforç d'assumir una part substancial de les esmenes que el Partit Popular ha presentat. Així i tot, les esmenes que s'han aprovat, tot i agraint l'esforç torn a insistir, són en la majoria de caràcter tècnic, algunes altres no, però bé la majoria sí. La majoria de les esmenes tenen un contingut de fons, que tenen aquesta perduració en el temps quant a allò que nosaltres entenem que s'hauria d'adaptar la llei per als temps que vendran en el futur, tenen aquest caràcter més polític, més de criteri de contingut i s'han rebutjat. És a dir, que en queden vives unes 30 que intentaré agrupar en diferents categories.

Aquell grup d'esmenes que fan referència a l'organització territorial dels museus. Nosaltres en part coincidim en la proposta que es planteja en el projecte de llei, però torn insistir, està bé que hi hagi una xarxa per a cada illa, però també hem de reconèixer que l'existència de museus d'àmbit interinsular, és a dir, aquells centres que transcendeixen a l'àmbit territorial d'una illa, ja sigui per projecció o ja sigui perquè estan finançats pel Govern de les Illes Balears. Entenem nosaltres que d'alguna manera, a través d'aquesta xarxa interinsular que proposava el Grup Parlamentari Popular, les altres illes hi tenien una participació més directe, ja sigui en les disposicions que hi fessin falta per tal de què aquestes illes es sentissin partícips d'uns centres, que com dic, transcendeixen a l'àmbit d'una sola illa, com puguin ser el Museu d'Art Contemporani o el Museu de l'Educació.

Un segon grup d'esmenes fan referència a la constitució de l'Institut de Conservació i Restauració de Béns Culturals en seu a cada illa. En el debat en ponència ens havien dit que era una proposta massa idíl·lica, que anava fins i tot en detriment de les competències de cada un dels consells, era com si féssim una passa enrera. Tal i com ho havia plantejat el Grup Parlamentari Popular, aquest Institut de Conservació i Restauració no era la intenció fer una passa enrera sinó fer dues passes endavant. És a dir, una de les preocupacions que tenim avui dia i que hi

haurà de cara al futur quant els museus és el problema de la conservació, sobretot aplicar mesures preventives per tal d'evitar mals majors, sobretot en aquells béns que estan dipositats en els museus. Nosaltres entenem que tal i com s'havien plantejat l'esmena, que cada illa tengués una secció especialitzada d'aquest Institut de Conservació i Restauració donava participació als tres consells, donava més contingut als diferents museus i d'alguna manera assentava unes bases especialitzades de cara a les restauracions que de cada vegada més, perdó per la redundància, seran més especialitzades quant a les matèries de què estiguin constituïdes els diferents béns dels museus.

Un tercer grup fa referència a l'organització i clarificació de la junta interinsular de museus. Nosaltres proposàvem en aquesta línia de donar més contingut a algunes de les propostes que ja venien proposades en el projecte, de donar més contingut i sobretot que aquesta junta es convertís en un ens real de coordinació entre els consells insulars en diferents aspectes, com pugui ser reglaments, normes jurídiques, mesures de foment, coordinació interna, perquè ens podem trobar el cas que d'aquí a uns anys quan els consells insulars puguin assumir les competències dels museus i que no ha estat possible assumir durant aquesta legislatura, podríem veure que tal vegada l'ordenació museística que apliquin cada un d'ells fos divergent a cada una de les illes i nosaltres entenem que és bo que es compti amb una espècia de..., amb uns mínims requisits, amb unes mínimes idees conjuntes i comunes per tal que les polítiques que s'apliquin a cada una de les illes tinguin una certa coherència, una certa consonància. També respecte al foment de l'adquisició de béns mobles, per part de l'administració, el grup d'esmenes que hem presentat detallen i especifiquen més les possibles fórmules, a través de les quals l'administració pública pot assumir en titularitat aquests béns per tal d'enriquir les col·leccions dels centres museístics.

Un cinquè grup d'esmenes van cap a l'aclariment i la reorganització de la titularitat dels béns dipositats en els museus. Aquest és un dels aspectes que nosaltres entenem que la llei no aclareix per res i que suposarà motiu de conflicte en el futur. Els museus estan constituïts per béns de l'Estat, per béns de la comunitat autònoma, per béns dels consells, per béns dels ajuntaments i per béns privats. Si el procediment pel reconeixement dels museus públics, especialment aquells que estan gestionats per la comunitat autònoma i que són titularitat de l'Estat exonera de fer aquest reconeixement quant a la titularitat dels seus fons entenem, torn insistir, que pot ser motiu de conflicte de cara al futur.

Un sisè grup d'esmenes van cap a especificar les mesures tan pels museus de titularitat privada com pública. És a dir, que suposi el mateix esforç el reconèixer un museu públic que un museu de titularitat privada i havíem plantejat una sèrie d'esmenes en aquest sentit. També quant a què les llengües a través de les quals s'informi als visitants d'aquests centres siguin com a mínim en 4 llengües, és a dir, català, castellà, anglès i alemany, sobretot en l'atenció que som una comunitat que rep moltíssimes visites i sobretot el percentatge més alt en aquests centres són estrangers. Només diguem que aquests centres estan obligats a donar la informació, o almanco a

penjar-la, en català i castellà, ens sembla arribar a poc i pensam que s'hauria de fer en aquest sentit.

També un altre grup d'esmenes van en consonància en la previsió de les restauracions dels béns que s'haurien de contemplar en els diferents plans anuals. Pensam que la planificació és important respecte a les accions que puguin desenvolupar els museus perquè ajuda a organitzar d'alguna manera els pressuposts i les accions, els esforços tècnics de cada un dels museus en aquesta matèria.

També proposam un parell de disposicions quant als aspectes d'exportació dels béns cap a l'estranger, si bé és cert que a través de la legislació estatal es marca un poc la pauta, nosaltres entenem que no estaria de més que el projecte de llei contemplés aquestes mesures.

I finalment...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gornés, vagi acabant.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sí, ja acab. Finalment milloram, intentam millorar amb el darrer grup de propostes que presenta el Partit Popular, intentam millorar el règim sancionador obrint i especificant més el capítol, sobretot de les sancions lleus. El projecte de llei, en el nostre entendre, deixa una porta oberta a l'arbitrarietat i nosaltres entenem que no estaria de més especificar quines sanciones poden ser qualificades de lleus i quines poden ser qualificades de greus.

Açò és tot, en principi res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés per la seva defensa de les esmenes en nom del Grup Popular. Grups que volen intervenir per fixar posicions? El Sr. Portella en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, intervindrè breument perquè crec que ja en motiu de la presentació de l'esmena a la totalitat vàrem tenir ocasió de fer el debat pertinent d'aquestes esmenes parcials que ha mantengut el Grup Popular en el debat en ple final del projecte de llei és una reiteració en gran part d'aquell debat i per tant, jo no el reproduiré aquí.

Únicament intervenir per saludar l'aprovació d'aquest projecte de llei de museus de les Illes Balears. Sabem que no és el primer intent que s'ha fet, hi havia hagut intents anteriors que no varen arribar a bon port. Per tant, més alegria que mai poder celebrar avui que la majoria actual en el Parlament de les Illes Balears pugui donar comptes de la feina feta en aquest projecte de llei de museus de les Illes Balears. Remarcam també que en el contingut d'aquest projecte de llei s'ha tengut molt

en compte les observacions, suggeriments i propostes que varen arribar des dels diferents consells insulars, que no hi ha dubte que per l'especial distribució competencial, sobretot en matèria de patrimoni històric i de museus era necessària i obligada aquesta participació dels consells insulars que tenen les competències exclusives en matèria de patrimoni i que esperem, és una assignatura que no hem aprovat aquesta legislatura, però que la pròxima sí que també tenguem els consells insulars la gestió dels museus i per tant, més pròxima la gestió, el fer realitat aquesta llei que anam a aprovar.

I jo he de destacar, com així ho faig, que per part del Govern, per part de la majoria parlamentària, s'ha tengut molt en compte les esmenes arribades dels consells insulars. També destacar que a pesar que el ponent del Grup Popular manifesti que siguin esmenes recollides moltes de caràcter tècnic, sí que hi ha hagut una permeabilitat per part dels grups de la majoria de cara a les propostes arribades del Grup Popular i que un parell o tres de qüestions que donen peu a varies esmenes, no hi ha acord així com ho planteja el Grup Popular i és normal que hi hagi un altre model i per tant, es votin en contra en aquest ple perquè són models diferents en aquests moments. També és cert que moltes qüestions en matèria de gestió de museus, de polítiques de museus s'han de fer en el dia a dia, estam en un temps molt nou en aquest sentit, sobretot en tot allò que fa referència a "centres d'interpretació" o "museus a l'aire lliure", que són una cosa en continua transformació i que hem d'estar controlant, seguint com funcionen per poder després produir normativa d'acord amb aquesta realitat.

A part d'açò, manifestar per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista la satisfacció de participar a l'aprovació d'aquest projecte de llei i el compromís de fer feina per fer-lo possible amb la feina quotidiana a cada administració on tenguem responsabilitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portella per la seva intervenció. Sr. Buele en nom del Grup del PSM- Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Intervenim en nom del Grup Parlamentari del PSM- Entesa Nacionalista per manifestar el nostre suport a aquest projecte de llei que ens ha estat presentat i per fixar la nostra posició respecte de les esmenes que ha defensat aquí el representant del Grup Parlamentari Popular. És un debat en el qual nosaltres ens sentim molt contents i satisfets de poder-hi participar perquè entenem que amb l'aprovació d'aquest projecte de llei de museus les Illes Balears es doten d'una eina per poder tirar endavant polítiques culturals molt més intenses de les que s'han pogut dur fins ara. El manteniment d'aquestes esmenes que encara té vives el Grup Parlamentari Popular perquè no han estat retirades o no han estat aprovades en ponència o en comissió, entenem que la nostra resposta que ja la vàrem donar, precisament en ponència i en comissió i ja està manifestada allà, és que entenem que són unes esmenes que, resumint-ho molt,

responen a una concepció una mica diferent d'allò que es considera que ha de ser la política cultural museística.

Nosaltres..., el ponent, el portaveu del Grup Parlamentari Popular ha estat conscient que durant la tramitació en ponència i en comissió hem intentat aprofitar al màxim l'experiència que ell mateix ens ha aportat en matèria museística, i és per això que s'han assumit, de les 69 esmenes presentades, ben bé..., 28 i 9 són 37, i 32 que no. Llavors hi ha hagut un alt grau de consens dins aquest projecte de llei perquè entenem que val la pena treballar conjuntament en una feina d'aquestes característiques. El conseller en ha recordat: aquí a les Illes Balears no comptàvem amb cap legislació específica de museus, és un projecte de llei que ha estat treballat conjuntament amb els responsables de cultura dels consells insulars, i hi ha hagut aquesta diferent concepció.

A mi simplement m'agradaria fer una simple pregunta al portaveu del Grup Parlamentari Popular i a tot el Grup Parlamentari Popular: si és ver que nosaltres considerem i compartim el fet que un museu no ha de ser una cosa morta, sinó un ens viu que es va transformant contínuament, com així el volem emmarcar tant dins aquest conjunt d'esmenes que, des del nostre punt de vista, no fan altra cosa que situar encara molt més marcs que fan que, això que nosaltres volem que sigui viu, no ho pugui ser tant?

No crec que sigui el moment ara de repassar una per una totes i cadascuna, però sí esmentar que quan fa referència a l'organització territorial dels museus i està apuntant una xarxa interinsular, se suposa que és una xarxa interinsular fins i tot per damunt d'una xarxa insular que al mateix temps té una xarxa municipal, etc. Aleshores des del nostre punt de vista entenem que val més seguir el que ens proposa el projecte de llei en el text original. Igualment quan fa referència a la constitució de l'Institut de Conservació i Restauració a cada illa, un altre marc que emmarca els museus des d'una perspectiva que nosaltres creim que els lleva aquesta possibilitat de desplegar-se molt més intensament.

Simplement acabaré la meua intervenció felicitant aquest parlament pel fet que, abans que s'acabi aquesta legislatura, s'està aprovant un projecte de llei que nosaltres creim que pot contribuir molt i que, de fet, contribuirà a fer que les polítiques culturals en matèria museística a les Illes Balears tirin endavant, progressin i facin avançar, i converteixin això que per a molta gent és un lloc on hi ha coses mortes, en una cultura viva que serveixi per estimular la ciutadania d'aquestes illes i també aquella que ens visita. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, per la seva intervenció. El Sr. Tirs Pons en nom del Grup Socialista té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades i senyors diputats, quan una persona, a més de fer política i predicar des d'una tribuna,

és apassionada del tema que defensa, normalment és fàcil caure en exageracions, i aquest introit ve a compte després d'haver escoltat amb atenció la intervenció del portaveu del Grup Popular, que la política museística forma part d'una de les dèries múltiples, i aquesta és digna de benedicció i aplaudiment, de què sol gaudir qualsevol humà.

Però bé, deixem a part les enhorabones, com estam de contents, com ha anat de bé i la feina que haguérem pogut fer i no hem fet. Quins són els punts de diferència que hem de discutir?, perquè interessa molt que sigui una llei que surti amb el màxim de suport possible perquè no s'entri a qualsevol moment, que supòs que serà d'aquí a molts d'anys, que un canvi de color polític no faci canviar una llei perquè hi ha qualque cosa de maligne en la seva redacció. És una llei que interessa que tenguí durada en el temps, sobretot perquè és una novetat; segona, perquè té una causa bona, que és ordenar les col·leccions museístiques que formen part, vulguem o no, de la història i de la vida de tots els que vivim en aquestes illes.

Després de molta discussió se'n van acceptar bastants, algunes tècniques i algunes no tan tècniques, però hi ha uns punts, efectivament, de confrontació. Primer, l'organització territorial. Els museus són del lloc allò on són; que hi hagi una junta interinsular de museus que està formada per representants del Govern, concretament presidida pel conseller responsable, que està secundat pels consellers responsables de cada un dels consells insulars més una altra persona, que es reuneixen una vegada cada any i determinen un poc quina és la política a fer durant aquell any, les capacitats econòmiques, cosa fonamental perquè funcionin les coses, i veure les diferències que hi ha, ens sembla que és un organisme suficient que pot coordinar perfectament la política museística que, òbviament, és diferent a cada illa perquè diferent, en certa manera, és la història o les coses que hi ha per mostrar als ciutadans.

Una de diferent, jo podria estar d'acord, en principi, quan diu que aquest òrgan de conservació i restauració sigui especialitzat i no sé què. Miri, escolti, açò és la part més cara que hi ha a qualsevol museu, perquè depèn de tècnics especialitzats que cobren, han de cobrar, allò que s'han de guanyar. Vostè troba que hi ha d'haver tres centres de recuperació o de conservació i restauració, un a Menorca, a Mallorca potser n'hi podria haver dos i tot, passant per aquests criteris, i a Eivissa? Ens sembla excessiu. De moment excessiu, però sobretot ens sembla excessiu que açò estigui fixat per llei, perquè no correspon a una concepció diferent de museus sigui aquest òrgan insularitzat o n'hi hagi un de generalitzat, perquè a través de qualsevol reglament posterior es podrà donar resposta a les necessitats específiques que es plantejaran al llarg del temps, no demà, no quan comenci. No és necessari que una llei contempli, "no, no, és que hi ha d'haver un centre de recuperació a Menorca que s'ha de dedicar..., a dibuixar tots els peixos i no sé què, i les algues de la col·lecció de no sé on". Miri, és un excés; que hi hagi un centre de conservació i de recuperació o de restauració, que no només és restauració de papers i dibuixos, hi ha moltes coses a restaurar, un, i en cada moment tindrà la potència que els pressuposts li donin, les necessitats determinin i les majories establertes a un parlament,

o sense açò, només amb la voluntat de fer-lo funcionar la conselleria corresponent, doni solució als problemes plantejats a cada moment, però no tenim per què formi part d'una llei, no li dóna cap categoria especial, aquesta insularització i, en canvi, seria conhortar, en certa manera, el futur de la utilització dels diners si en principi ja deim que primer ha d'existir l'instrument. No, primer necessitam la idea general, després ja veurem amb quin instrument toquem aquesta solfa. Si hi ha un centre de recuperació i té una radicació a Mallorca, idò em sembla molt bé perquè els restauradors i els que mantenen el patrimoni no tenen un concepte patrimonialista del que fan, és més bé genèric i per a tothom.

Jo crec que les mesures per reconèixer una col·lecció museística entre pública i privada és exactament la mateixa: la qualitat de la col·lecció, i hi ha d'haver unes condicions, òbviament, que és la propietat o no, si els béns són públics o privats, però hi ha moltíssimes col·leccions que tenen part de privat que està dipositat i a exposició pública, i jo crec que la llei hi dóna una bona solució, una solució positiva a aquestes possibilitats. No necessitam, per exemple, una de les esmenes rebutjades, que sigui contemplada una bonificació a través d'una millora en el pagament dels drets hereditaris, per exemple, perquè ja està contemplat en el dret de patrimoni general. No tenim per què repetir a una llei de museus una cosa molt més genèrica que es contempla a altres lleis.

També és excessiu voler ficar dins la llei és a veure en quines llengües s'han de publicar publicacions. I el dia que hi hagi un canvi, que ara tothom parla del canvi que pot succeir qualsevol moment, malauradament, i en lloc d'anglès i alemany aquí comencen a venir italians, o turcs, o egipcis, hem de canviar la llei per posar que hem de posar el català, el castellà, el turc i el suahili? Açò és una cosa de reglament, és una condició de reglament i és la decisió, però no és la llei que ho ha de contemplar, i vostès poden entendre perfectament que una llei d'aquest calat no ha de davallar tant a posar en quins idiomes s'han de publicar els fulletons; les que siguin, la necessitat ho determina.

Quant a l'exportació de béns, està contemplat, està contemplat per la Llei de patrimoni en quines faltes poden caure, i per què ho hem de repetir en aquesta? Jo crec que al Sr. Gornés li ha sortit allò d'*ex abundantia cordis*, és a dir, que tots els que no pensam com ell som uns malvats que volem pervertir no sols la llei sinó els museus.

Miri, una llei és un instrument sempre al servei d'una política a aplicar. És una llei suficient, allò que no està contemplat moltes vegades no té necessitat de ser aquí i és corregible en tràmit dels reglaments, que són elements molt més àgils per donar contestació a situacions que mai no són eternes, sempre són fins fugisseres i depenen molt de l'actuació dels ciutadans que volen contemplar amb quietud d'esperit, i n'hi ha qualcun que sense quietud d'esperit, allò de més bo, i subtil, i cultural, i no sé què, que forma part de la història i de la vida dels que vivim aquí.

Jo crec que retiraria les esmenes. Faria un esforç que seria reconegut com a enteniment global del que és una llei de

museus, i així tendríem la immensa satisfacció de votar d'acord tots, que és un referent per la feina feta en comissió, en ponència, i alguna discussió més perversa en els passadissos, però que tots vam manifestar l'acord, en certa manera, que hi havia amb una llei que és bona i pot donar solució, o contesta, almanco, el problema que tenen plantejat aquestes illes en aquest aspectes.

Gràcies per la seva atenció, senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons, per la seva intervenció en nom del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Gornés, té torn de rèplica durant cinc minuts.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Bé, fins ara havia anat molt bé el debat, però com sempre el Grup Socialista entra en qüestions que em sembla que jo, amb el meu to de la intervenció, no havia tocat massa calls, però bé... Som capaços de tocar-ne, de calls, però bé, com a atenció al *fair play* que sembla ser que ha despertat aquesta llei no en trepitjaré, em posaré les sabates de dormir i ho deixarem fer per a un altre dia. Però hi ha algunes coses que sí que s'han de dir.

Jo no som de pensament únic. Si hagués estat de pensament únic hagueren tingut les 69 esmenes damunt la taula en un exercici d'autoafirmació sobre les conviccions que nosaltres plantejam, i no ha estat així. Jo em pens que no hauríem d'haver romput aquest consens al 50% a què hem arribat quant a la llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Vol intervenir en torn de contrarèplica? Sr. Pons, té la paraula en nom del Grup Socialista en torn de contrarèplica.

EL SR. PONS I PONS:

Primer de tot no l'he acusat de (...) ni pensament únic. Açò em sembla que és un fals maniqueu. Vostè primer diu que jo ho he dit i després s'enfada. Idò no s'enfadi perquè jo no ho he dit.

Segona, he intentat posar en to d'humor una cosa admirable que és el seu apassionament, però mai, mai he gastat un adjectiu qualificatiu contrari a la seva intervenció. Senzillament no estic d'acord amb les esmenes que presenta el Grup Popular. Sr. Gornés, vostè és el portaveu del Grup Popular; jo a Simó Gornés em guardaria com de caure a fer-li una ofensa. Manifestar el meu desacord amb el seu grup, òbviament, és el meu dret i la meva passió.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons, per la seva intervenció.

I amb aquestes intervencions hem substanciat el debat; el que passa és que la presidència no ha calculat amb el suficient temps la velocitat de les darreres intervencions. Donarem una petita oportunitat als diputats per arribar, ja que estam encara en un horari raonable.

Bé. Senyores i senyors diputats, procedirem a les votacions corresponents. La primera és la votació conjunta de totes les esmenes, 30 esmenes, presentades pel Grup Parlamentari Popular, que s'han defensat en bloc, i les senyores i els senyors diputats poden procedir a la seva votació també en bloc. Votam esmenes.

Resulta de la votació: vots favorables, 25; vots en contra, 28. En conseqüència queda rebutjat tot el bloc d'esmenes.

Votam a continuació els articles 8, 9, 10, 11, 12, 17, 22, 35, 39 i 42, articles tots ells afectats per les esmenes que acabam de rebutjar. Senyores i senyors diputats, poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots favorables, 28; vots en contra, 25. En conseqüència queden aprovats els articles abans esmentats.

Votam acte seguit l'article 5 del text articulat. Senyores i senyors diputats, poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots favorables, 28; abstencions, 25. En conseqüència queda aprovat l'article 5.

Ha entès la presidència, per allò que se li ha comunitat, que la resta de l'articulat., disposicions addicionals i resta de disposicions complementàries es poden aprovar per unanimitat. Queden, per tant, aprovades per unanimitat la resta de l'articulat i de les disposicions corresponents.

Facultant els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent, proclam aprovada la Llei de museus de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats, abans d'aixecar la sessió sembla ser que toca fer-se una foto. No abans d'aixecar la sessió, sinó que els avís que faríem una foto de tots els diputats, que pareix que se'ns ha demanat.

S'aixeca la sessió, però quedam a la sala.



DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	12 euros.
Sis mesos	6 euros.
Tres mesos	3 euros.
Preu de l'exemplar	0,60 euros.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma